

KRISTUS LĪGAVAS NEREDZAMĀS LAULĪBAS SAITES

1 Es atceļu medību braucienus, lai varētu novadīt dievkalpojumu Tam Kungam. Tāpēc tas... Mēs priecājamies, ka esam šeit. Man šķiet, ka, būdams šeit iepriekšējā reizē, es sacīju jums, ka katru reizi, kad mēs atbraucam, kāda vairs nav. Un, ja mēs atkal atbrauksim nākamajā gadā un Tas Kungs vēl neatnāks, tad kāda vairs nebūs.

2 Viņš ir...bija ļoti tuvs manai sirdij, garam, tas bija brālis Lails. Mani vienmēr sirsnīgi sagaidīja; es ienāku, stāvu tur brāļa Džeka kabinetā un klausos, kā tas vecais kvartets dzied. Šovakar viņi dzied Godībā. Nu, viena no tām balsīm jau ir tur, gaida tās pārējās trīs. Droši vien, šeit uz zemes es to vairs nekad nedzirdēšu. Taču es pavisam noteikti ar nepacietību gaidu, kad es to atkal dzirdēšu, brāli un māsa Mūri, tajā Zemē, kur viņi...tas vairs nekad netiks apklusināts.

3 Brālis Palmers bija liels Kristus kalps. Es atceros, kā brālis Džeks stāstīja man par viņa Dievam veltīto dzīvi. Viņi abi bija galdnieki. Un viņš stāstīja, ka viņš pusdienoja, vienā rokā turēdams sviestmaizi, ēd sviestmaizi un lasa savu Bībeli. Redzat? Viņš izdarīja daudzas ļoti varenas lietas, brālis Palmers. Viņš bija labs galdnieks, labs tēvs saviem bērniem, jauka ģimene. Viņš visus viņus izaudzināja kalpošanai Tam Kungam. Cik es zinu, viņi visi ir glābti un piepildīti ar Svēto Garu. Bet tas ir varens devums jebkuram vīram šajās dienās, zēni un meitenes. Taču, saprotiet, visam, ko viņš ir darījis, nebūs pārāk lielas nozīmes, līdz kalpošanai Dievam...ja viņš nekalpoja Dievam. Un šodien tas, ko viņš izdarīja šeit uz zemes, viņa labie darbi, viņš ir aizgājis pēc savas balvas, lai būtu kopā ar tiem. Lai mūsu brāļa dvēsele ir Dieva mierā.

4 Es zinu, kamēr vien šeit būs šis dievnams, es zinu, ka viņš...viņa balss joprojām būs šeit. Jūs to dzirdat. Māsa Anna Džeina kopā ar savu māsu spēlēja ērģeles un klavieres, viņām nekad nevajadzēja gaidīt. Brālis Palmers vienkārši stāvēja šeit, un viņš vienkārši izvēlējās dziesmu un dziedāja, un viņas to uztvēra. Es nekad... Es nepacietīgi gaidīju paklausīties, kā viņš vada dziedāšanu.

5 Viņa bērniem, viņa sievai un brālim Džekam, viņa sirdsdraugam, visus šos gadus viņi bija draugi, un brālim Braunam, mātai Braunai un visam jūsu dievnamam: lai Dievs jūs svētī. Arī man viņa pietrūkst. Lai viņa drosmīgā dvēsele ir Dieva mierā, līdz mēs satiksimies ar viņu tajā mierā.

Nolieksim mūsu galvas.

6 Žēlsirdīgais debesu Tēvs, tik vien kā pieminot šo lielo kalpu, man viņa šovakar pietrūkst; kā viņš paspieda man roku un viņa pievilcīgā smaids, ar kuru viņš vienmēr pavadīja šos vārdus: "Lai Dievs tevi svētī, brāli Branham," kad mēs nācām iekšā pa durvīm. Es zinu, ka šovakar viņš ir ienācis Tavā namā. Tāpēc es lūdzu, dārgais Dievs, lai Tu ļautu tiem augļiem, viņa darbiem, kas viņu pavada, būt lieliem, turpināties pie viņa bērniem, pie viņa sievas. Mēs lūdzam, lai Tu svētī viņu, Kungs. Tu sacīji, ka tu būsi vīrs "atraitnēm, kas tiešām ir atraitnes". Es lūdzu par mūsu māsu Palmeri un visiem viņas bērniem. Es zinu, kā viņi visi jūtas, pats reiz esmu zaudējis laulāto draugu un zaudēdams arī savu tēvu.

7 Tāpēc, Tēvs, kamēr mēs esam šeit šovakar, mēs lūdzam, lai Tu sagatavo arī mūsu sirdis tai stundai. Mēs nezinām, tas var pienākt tikpat negaidīti, kā tas bija viņam. Mēs nezinām, kad tas notiks, taču mēs zinām, ka tas notiks. Tāpēc mēs lūdzam, Dievs, lai Tu pārbaudi katru sirdi, kas atrodas šeit šovakar. Dievs, neaizmirsti arī manējo. Izmeklē arī manējo un pārbaudi mani. Kungs, ja mūsos ir kaut kas ļauns, paņem to prom. Mēs gribam kalpot Tev. Tas ir viss mūsu mērķis, kalpot Tev.

8 Izlej uz mums Tavu Svēto Garu šodien un atlikušajā nedēļā. Svētī šo dievnamu, kas ir nosaukts par "Dzīvības dievnamu". Lai tas saņem pilno šī nosaukuma svētību un ir pilns ar Dieva Dzīvību šajā nedēļā, lai izglābtu katra pazudušo dvēseli, lai piepildītu ar Svēto Garu katru ticīgo un atkal atjaunotu tās cerības, kas ir mūsos, Kungs. Mēs arī lūdzam, lai Tu dziedini visus slimos un nomocītos, kuri ienāk mūsu vidū. Lai Tavs varena Svētais Gars ir šeit, Kungs, un vienkārši dziedina un svaida ikvienu ticēt. Dāvā to visu, Tēvs.

9 Dievs, palīdzi tagad man, ja jau ir pienākusi mana kārta atnest vēstījumu. Es lūdzu, Dievs, lai Tu vienkārši noliec malā to cilvēcisko daļu. Lai ienāk Svētais Gars un virzās virs mums, Kungs, lai Svētais Gars pārņem sanāksmi, Kungs. Mēs zinām, ka mēs esam tik nederīgi. Mēs nevaram to izdarīt, neviens no mums. Mēs neapgalvojam, ka mēs esam spējīgi to izdarīt. Taču, Kungs, mēs zinām, ka Tu vari. Tāpēc mēs skatāmies uz Tevi, Kungs. Virzies, Dieva Gars, un atkal nonāc uz mums. Mēs prasām Jēzus Vārdā. Āmen.

10 Un tā, es gribu nodod sveicienus caur pieslēgumu draudzēm, kuras ir pieslēgušās pa visu valsti. Mēs esam saslēgušies pa telefonu, kas ir tīri jauka sistēma, kuru mēs spējam dabūt caur mūsu brāli Periju Grīnu no Bomontas Teksasā. Un šovakar ir pieslēgušās pilnīgi visas draudzes, kas seko vēstījumam, it visur Savienotajās Valstīs. Mēs nododam sveicienus it visur rietumu piekrastē. No pašas Vankūveras līdz Tihuānai Meksikā, caur Sanhosē un Losandželosu, visām turienes grupām, mēs nododam jums sveicienus no Šrivportas. Tāpat līdz pašai Preskotai Arizonā, tai grupai tur, kura gaida To Kungu, mēs nododam sveicienus jums un Toskānai, arī Sieravistai, līdz pašai Ņujorkai, pa visu valsti, krustām un šķērsām, lai Tas Kungs jūs svētī, ikvienu. Gribētos, lai jūs šovakar būtu šeit, šajā brīnišķīgajā, senajā Luizianā štātā, kas man šķiet gluži kā manas otrās mājas. Es...

11 Ziniet, jūs, ļautiņi no Ņujorkas, ziniet, es par jums it kā nedaudz smejos, par jūsu runasveidu. Šovakar es esmu teju kā mājās. Jā. Šeit visi, ziniet, viņi saka: “Sveicināti, *dārgais* brāli Branham. Paņem mūsu Branhamu un visus *jaunos* un brauciet pie mums.” Ak vai! Tas liek man justies labi! Tieši tā man ir tā īstā angļu valoda. Es nenoniecīnu jūs, kas esat austrumos vai ziemeļos un dažādās vietās. Taču, ziniet, es droši vien esmu piedzimis kā dienvidnieks, un tāds arī palikšu. Man savā veidā tas patīk. Tā ir tā īstā angļu valoda.

12 Es te nesen biju vienās uzņēmēju brokastīs, un viņi pateica: “Bet tagad piecelsimies un nodziedāsim nacionālo himnu.” Es piecēlos un sāku: “Cik tālu ir mans nams Kentuki...” Nu, man tā bija tā nacionālā himna. Neko citu es nezināju. Un tā, mēs sūtam jums sveicienus. Un tagad, lai...

13 Man šķiet, ka viņi mēģinās pārraidīt arī tās brokastis, uzņēmēju brokastis sestdien no rīta. Brālis Grīns pateiks jums, tā kā šobrīd viņš ir tur pie mikrofoniem. Tā ka viņš pateiks, cikos sāksies brokastis un cikos ir jāpieslēdzas katrā no vakariem. Mēs jums sirsnīgi pateicamies. Lūdzieties par mums.

14 Un tā, vērsieties pie vietējās sanāksmes šeit un pie brāļa Džeka dievnama, es šovakar gribu jums kaut ko palūgt. Tā kā šovakar es grasījos runāt manu pateicības dienas vēstījumu pa visu valsti, mūsu vietējām draudzēm, kas seko šim vēstījumam; tāpēc es varbūt nedaudz aizkavēšos, un turklāt es varbūt sludināšu nedaudz mācību. Tāpēc, ja tas būs šādi un jūs nebūsi ar to vienisprātis...

15 Gluži kā es vienmēr esmu sacījis par ķiršu pīrāga ēšanu: “Kad man trāpās kauliņš, es pīrāgu ārā nemetu, es izmetu kauliņu, bet pīrāgu es turpinu ēst.”

16 Tādējādi, ja nu es šovakar kaut ko pieminēšu, es...nu, es... Tas ir tas iemesls, kāpēc es pieņemu šo ielūgumu atrasties šeit šovakar, lai runātu savu pateicības dienas vēstījumu tām grupām visā valstī, jo brālis Džeks vienmēr tik brīvi atver savas durvis un saka: “Sludini to, kas tev ir uz sirds.” Tādējādi es jūtos patiešām kā mājās.

17 Tāpēc varbūt šeit, šajā vietējā sanāksmē pie brāļa Džeka, varbūt šeit ir kalpotāji un kādi cilvēki, kuri nepiekritīs šai mācībai. Parasti es esmu pieklājīgs un nerunāju par mācību, kad stāvu aiz tā cilvēka kanceles, kas ir uzaicinājis mani pie sevis sludināt. Tā ka pēc šīvakara es droši vien vienkārši lūgšos par slimajiem un vadīšu parastus dievkalpojumus. Taču es nodomāju, ka es jau laicīgi darīšu zināmu, ka, ja kaut kas no manis teiktā nebūs pieņemams, nu, vienkārši norakstiet to uz manu izglītības trūkumu, varbūt tā, un uz manu nezināšanu. Un lūdzieties par mani.

18 Un tā, tagad atšķirsim šeit Vārdā vienu nodaļu. Es šovakar gribu atsaukties uz daudzām vietām, jo man šeit piezīmju grāmatiņā ir izrakstītas vairākas Rakstu vietas un piezīmes.

19 Es atceros pirmo reizi, kad es uzkāpu uz platformas “Dzīvības dievnamā” pirms divdesmit

gadiem. Man toreiz nevajadzēja pierakstīt Rakstu vietas un atsauces. Vienkārši tad es biju divdesmit gadus jaunāks. Taču šobrīd man jau apritēja divdesmit pieci, tāpēc es...otro reizi, tāpēc es vairs nevaru atcerēties to visu tā kā agrāk. Man nākas pierakstīt manas Rakstu vietas un reizēm īsi atzīmēt kaut ko, uz ko es gribu atsaukties.

20 Un tā, lai Tas Kungs svētī, kad mēs lasīsim no Dieva Vārda un no vēstules Romiešiem 7. nodaļas. Lūk, es gribu to mācīt kā tādu svētdienas skolas nodarbību.

21 Es zinu, ka cilvēki stāv kājās. Un parasti dievnamā, Džefersonvilā... Arī jūs visus mēs gribam pasveicināt, es zinu, ka jūs tur dievnamā esat pieslēgušies. Un šovakar te izskatās kā tajā dievnamā (ja jūs atrastos šeit), cilvēki stāv gar sienām un viss ir pārpildīts. Nu, es pieļauju, ka arī pie jums ir šādi, ka visi cilvēki, kas ir tajā valsts daļā, ir atnākuši dzirdēt vēstījumu.

22 Un tā, mēs to novadīsim kā svētdienas skolas nodarbību. Un tas nav adresēts nevienam, nevienam konkrētam cilvēkam vai kam citam; bet vienkārši draudzei, Kristus Ķermenim, kuru mēs cenšamies pievest pie dziļākām domām un augstākiem mērķiem, ticēdami, ka Kunga Jēzus atnākšana jau ir tuvu. Mēs ticam tam. Daudz vairāk, tā ir jau divdesmit gadus tuvāk nekā tad, kad es atbraucu uz Šrivportu pirmoreiz. Ak, tik daudz kas ir noticis kopš tā laika! Un tā, mēs gaidām Tā Kunga atnākšanu mūsu paaudzē. Es negaidu atmodu mūsu paaudzē, es gaidu Tā Kunga atnākšanu mūsu paaudzē.

23 Un tā, Romiešiem 7. nodaļa, es ceru, ka šobrīd jūs it visur esat atvēruši savas Bībeles, it visur valstī; mēs gribam lasīt vērīgi. Un tā, šis te...šis vēstījums, šķiet, ka tas ir par laulību un šķiršanos, taču patiesībā tā nav. Priekš manis tas ir pravietojums draudzei pēdējās dienās. Izlasīsim.

Jūs jau zināt, brāļi (jo es runāju uz tādiem, kas pazīst bauslību), ka bauslībai pār cilvēku ir noteikšana vienīgi tik ilgi, kamēr tas ir dzīvs.

Jo precēta sieva pēc bauslības saistīta ar vīru, kamēr tas dzīvs, bet, kad vīrs mirst, viņa kļūst brīva no bauslības, kas viņu saista pie vīra.

Tātad, ja tā, vīram dzīvam esot, apprecēs citu vīru, viņu sauks par laulības pārkāpēju; bet, ja vīrs ir miris, viņa ir brīva no bauslības saistībām, un viņa, apprecēdama citu vīru, nav vairs laulības pārkāpēja.

Tāpat arī jūs, mani brāļi, esat miruši bauslībai caur Kristus ķermeni, lai savienotos...jeb lai būtu precēti ar citu, To, kas uzmodināts no mirušiem, lai mēs nestu augļus Dievam.

Jo, kamēr mēs dzīvojām miesā, bauslības modinātās grēcīgās kaisles spēcīgi darbojās mūsu locekļos, tā ka mēs nesām augļus nāvei.

Bet tagad mēs esam atbrīvoti no bauslības, jo mēs viņai, kas mūs saistīja, esam miruši, tā ka nu varam kalpot jaunā garā un nevis pēc vecā burta.

24 Un tagad palūgsim.

25 Dārgais Dievs, mēs tikko kā izlasījām to, kam mēs ticam kā svētajam Dieva Vārdam. Un tieši tā mēs ticam, ka neviena rakstu zīme jeb neviens sīkumiņš no tā it nekādi neuzdīs, līdz tas piepildīsies. Un mēs ticam, ka mūsu Kungs pateica mums Atklāsmes grāmatas 22. nodaļā, ka: "Kas atņems no tā kaut vienu vārdu vai pieliks tam kaut vienu vārdu, vienādi, ka viņa daļa tiks atņemta no Dzīvības Grāmatas."

26 Un mēs redzam, ka caur šī Vārda sagrozīšanu, kad sātans sagrozīja to Ievai, lika viņai apšaubīt vienu Vārdu, tas iegruđa visu cilvēci krišanas haosā. Tikai vienu Vārdu!

27 Mēs redzam, ka pēc tam, tās Grāmatas vidū atnāca mūsu Kungs un Glābējs, un Viņš iedeva mums šo citātu attiecībā uz to: "Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes."

28 Vēl ir šis nopietnais brīdinājums pēdējā, Jēzus Kristus Atklāsmes grāmatā: "Tas, kurš pieliks vārdu vai atņems vārdu, viņa daļa tiks atņemta no Dzīvības Grāmatas."

29 Ak, Dievs, zinot, redzot, cik mēs esam trausli, zinot, ka mēs ejam pa šiem trauslajiem dzīves, mirstīgās dzīves pavedieniem (nezinot to laiku, kad mēs tiksīm pasaukti dot atskaiti tur augšā), ļauj mums, ak, Kungs, nolikt malā visu, kas ir mūsu sirdīs, visu, kas ir mūsu prātos, un skatīties šovakar uz Tavu Vārdu, lai Tu atnāktu un izskaidrotu to caur dzīviem orākuliem. Dāvā to.

30 Lai Tavs Gars nonāk uz mums un svaida Vārdu mūsu sirdīm, lai šovakar mēs aizietu no šejienes kā labāki cilvēki, nekā mēs esam šobrīd, lai mēs vēl dziļāk un skaidrāk redzētu Jēzu Kristu. Dāvā to, Kungs, lai mēs saprastu to dienu, kurā mēs dzīvojam, un sagatavošanu, ko veic Dievs Saviem cilvēkiem šajā stundā, šajā varenajā, izšķirošajā, tumšajā laikā, kurā mēs šobrīd dzīvojam. Dievs, svaidi mūs, ne tikai runātāju, bet arī klausītāju, un vienlaicīgi, liec mūsu sirdīm drebēt Tava Vārda priekšā, jo “Dieva bijība ir gudrības sākums”. Dāvā to visu, Tēvs, jo mēs prasām to Jēzus Vārdā. Āmen.

31 Es gribētu nosaukt šīs dažas piezīmes, kuras es grasos šeit pateikt, un dažas Rakstu vietas, kuras es gribu uzmanīgi izskatīt, ja Tas Kungs gribēs, kā vēstījumu pateicības dienā: *Neredzamās... Kristus līgavas neredzamās laulības saites*. Kristus līgavas neredzamās laulības saites. Tas neizklausās pēc pateicības dienas svētrunas. Tomēr jebkura Rakstu vieta...mēs esam pateicīgi par to visu.

32 Es esmu pateicīgs Dievam, ka es dzīvoju šajā laikā, kad noslēdzas pasaules vēstures notikumi. Es nezinu; ja man pirms pasaules radīšanas būtu bijis jāizvēlas un Dievs būtu parādījis man visu to programmu un pateicis man: “Es gribu, lai tu sludinā. Un tā, kurā no periodiem tu gribi doties uz zemi un sludināt?” Es izvēlētos šo periodu, jo es uzskatu, ka šis ir zelta laikmets.

33 Protams, man būtu ļoti patīcis būt šeit tai laikā, kad Viņš atradās uz zemes. Tomēr es joprojām uzskatu, ka šobrīd ir vēl varenāks laiks, jo šis ir laiks, kad Viņš nāk, lai paņemtu tos cilvēkus, kurus Viņš ir izpircis; mēs tuvojamies tai augšāmcelšanai, kad iznāks visi izpirktie. Mums ir tik godpilna iespēja runāt mirstošiem cilvēkiem, varens laiks! Mēs esam par to sajūsmā.

34 Un mēs zinām, ka vēsture noslēdzas. Drīz pasaules vēsture beigsies, tad mēs ieiesim jaunā dienā, tajā varenajā Tūkstošgadu Valstībā. Kā viens no ticīgajiem es ticu Tūkstošgadu Valstībai, tūkstošgadu valdīšanai kopā ar Kristu, tūkstoš gadi uz zemes; kad Kungs Jēzus atgriezīsies fiziskā veidā, lai paņemtu fiziskus cilvēkus, pagodinātus caur Viņa šķīstošajām Asinīm.

35 Pāvils šeit rāda ilustrāciju, mūsu izlasītajā Rakstu vietā, par likumu un žēlastību un attēlo to kā laulību un šķiršanos. Par šo teksta fragmentu tiek sludināts ļoti reti, jo, tā vai citādi, tā, šķiet, attiecas uz laulību un šķiršanos. Taču tā atteicas arī uz daudz godpilnāku laulības un šķiršanās daļu – uz to, kā viņš šeit cenšas to visu sakārtot, ka mēs kā draudze vairs nevaram būt vienlaicīgi precēti gan ar pasauli, gan ar Kristu un būt legāli un likumīgi; kā sieviete, kas dzīvo ar vīru, kad viņai ir cits dzīvs vīrs. Un man šajā jautājumā ir savs viedoklis, un es ticu, ka Bībelē teiktais ir patiesība.

36 Lūk, taču es ticu arī tam, tā ir mana pārliecība, ka šeit atklājas viens no lielajiem pravietojuma noslēpumiem. Un es ceru, ka Tas Kungs šovakar mums palīdzēs, kad mēs runāsim to cilvēkiem, kuri gaida it visur valstī.

37 Bija teikts, ka reiz (es to lasīju, kad pierakstīju piezīmes par šo tēmu, es pilnīgi precīzi neatceros grāmatu, kurā tas bija, taču es esmu pārliecināts, ka tas ir pareizi), ka (tas bija vienā manis izlasītajā grāmatā par misteru Mūdiju, par Dvaitu Mūdiju, Čikāgā; arī šovakar Čikāgā mūs klausās liela draudze), ka misters Mūdijš, kad bija izlasījis Romiešiem 7. nodaļu, izskrēja uz ielas un pajautāja pirmajam pretimnācējam, viņš tam pateica: “Vai tu zini žēlastību?” [Angļu valodā “*grace*” jeb žēlastība ir arī sievietes vārds-Tulk.]

Un tas vīrietis atbildēja: “Kuru žēlastību?”

Misters Mūdijš sacīja: “Dieva žēlastību.”

38 Lūk, tas viņu tik ļoti saviļņoja, kad viņš ieraudzīja, kā žēlastība ir atdalījusi mūs no likuma un kā...kādu lomu spēlēja žēlastība. Nu, viss, ko es gribu izdarīt, kad... Es vienmēr esmu sacījis cilvēkiem, ka tad, kad es pāriešu otrā pusē, es gribētu tur nostāties un nodziedāt:

Man žēlastība dāvāta

Bez paša nopelna!

Žēlastība, dārgā žēlastība! Iepazīt vēl vairāk žēlastības!

39 “Jo žēlastībā mēs esam glābti; ne ar to, ko mēs varam izdarīt.” Tas, ko mēs varam, lai ko arī mēs nedarītu, mums tas neskaitās. Mūs glābj žēlastība. “Jūs esat glābti žēlastībā, caur ticību.”

40 Atļaujiet man piebilst par to sievieti, Žēlastību, atļaujiet man arī parādīt viņu Bībelē, kur viņa tiek saukta par “izredzēto namamāti”, tieši par šo Žēlastības jaunkundzi es runāšu. Ziniet, Bībele dara zināmu, saka: “Izredzētajai namamātei...” Ja ievērosiet, tad “izredzēts” ir cēlies no vārda “izredzētā namamāte”. Viena meitene starp visām citām meitenēm tika izredzēta.

41 Kā tā jaunava, kurai bija jādzemdē Dieva ķermenis uz zemes. Viņa bija izredzēta sievietē. Dievs izvēlējās Mariju.

42 Un tāpat Dievs ir izvēlējies “izredzētu kundzi”, kas ir Viņa Līgava. Viņa ir izredzēta. Es ceru, ka šovakar mēs esam viņas locekļi no visas pasaules...tas ir, no šīs valsts.

43 Šī te ilustrācija parāda Kristus un Līgavas savstarpējās attiecības, “izredzētā kundze”, un kā viņai ir jātiek atvestai pie Viņa; no kurienes viņa atnāks; un kā tad viņa tiks atvesta pie Viņa. Šajā mūsu ilustrācijā draudze ir parādīta kā sieviete. Jo sieviete vienmēr simbolizē draudzi, jo draudze tiek uzskatīta par Līgavu. Līgava, viņa ir Kunga Jēzus, Dieva Dēla Līgava.

44 Vienmēr, ja jūs pavērosiet, paskatīsieties uz sieviešu stāvokli un uzvedību, jūs ieraudzīsiet, kur atrodas draudze.

45 Lūk, dažas no šīm piezīmēm dažiem no jums varbūt šķitīs dīvainas, taču tas attiecas uz to vēstījumu, kas man ir no Tā Kunga, kuru es cenšos nodot cilvēkiem. Saprotat? Pavērojiet visu dabiskajā, kā tas notiek, dabu, pavērojiet to. Tas pavisam noteikti atbilst arī garīgajam.

46 Un tā, ja jūs šodien paskatīsieties uz sieviešu uzvedību pasaulē, pavērojiet pasaulīgas draudzes uzvedību šodien. Vienkārši paskatieties. Protams, lūk, ir arī garīgās Līgavas, draudzes uzvedība. Saprotat? Un pavērojiet arī to... [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] ...jo dabiskā, tā saucamā, apgalvo, ka viņa ir Līgava.

47 Un tā, lūdzu, atļaujiet man atkal pateikt vietējai sanāksmei. Tikai nejutieties slikti. Es runāju visai valstij, es vēršos, kā es domāju, pie tās izredzētās kundzes. Tāpēc, ja tā sanāks, ka šeit būs kalpotāji, kuri tam nepiekrītīs, nu, vienkārši nedaudz pacietieties. Saprotat? Ņemiet vērā. Vienkārši paklausieties.

48 Pievērsiet uzmanību šim personāžam. Kad jūs redzat, ka sievietes kļūst nevaldāmas, vienkārši dara visu, ko vien iegribas, pavērojiet, to pašu dara arī draudze. Ievērojiet!

49 Taču pavērojiet, kad garīgā Līgava, kad viņai sākas atmoda, kad viņa sāk atgriezties un nostāties vienā līnijā ar Dieva Vārdu. Tad atkal pavērojiet, jūs redzat, kā Raksti tajā laikā...tur aiztrauksies Vēstījums, lai satvertu to Līgavu, satvertu to Sievieti, Izredzēto.

50 Jo, kā pasaule...Sātans, krāpnieks, kurš pievīla pirmo līgavu, lai tā sagrēko pret Dievu caur neticību Viņa Vārdam...

51 Un tā, šodien mēs redzam, kā dabiskā draudze ar jūsu intelektuālo evaņģēliju arvien tālāk un tālāk attālinās no Vārda sociālajā Evaņģēlijā; mēs redzam, ka pasaules sievietes uz ielām, tādu draudžu locekles, turpina virzīties tādā pat atmosfērā. Tu nevari viņām neko pateikt. Viņiem ir zudusi jebkāda pieklājības sajūta, cilvēkiem. Saprotat? Un tāpat ir noticis ar draudzi. Un ir redzams, kā tas virzās pa tiešo uz ekumēnisko padomi, pavisam noteikti, un pa tiešo uz Romu, pilnā ātrumā, saprotiet, jo tas ir pravietots. Un tur nu viņa ir. Tāda ir viņas uzvedība.

52 Be tad pavērojiet arī garīgo draudzi, to cilvēku grupiņu, tos izredzētos, kas tiek izsaukti caur katru atmodu. Tieši tā notika Martina Lutera laikā, reformācijā. Tas pats notika Džona Veslija laikā. Tas pats notika, kad sākās pentakostu draudzes. Viņi nostādīja sievietes vienā līnijā ar Vārdu, bet

pēc tam viņi novirzījās. Un atkal viņa iegrīma haosā. Taču pēc tam, kad cilvēki ir gatavi izlaboties, atnāk vēstījums, un viņi nostājas vienā līnijā ar to.

53 Lutērs bija tās dienas vēstnesis taisnošanai, un draudze nostājās vienā līnijā ar to, daži no viņiem. Pārējie turpināja tāpat kā agrāk. Atnāca Veslijs ar svēttapšanu; draudze nostājās vienā līnijā ar to. Atnāca pentakosti ar dāvanu atjaunošanu, draudze nostājās līnijā ar to, tā laika izredzētie; bet pēc tam tas izbālēja, atkal atgriezās atpakaļ konfesionālismā un izgāja kopā ar visiem pārējiem, viņi visi, viens pēc otra.

54 Un tā, taču ievērojiet, kad cilvēki sāk censties pieskaņoties Vārdam, pie cilvēkiem uzreiz atnāk svaigs vēstījums no Dieva Vārda. Un viņi satver to vēstījumu un pieskaņojas, katru reizi. Tas vienkārši ir Dieva... Mums tas ir.

55 Mums ir ģimenes. Ikviena ģimene šeit to saprot. Reizēm viss vienkārši iet kā pa sviestu, gadiem. Tad pēkšņi uznāk periods, kad, kā mēs bieži sakām dienvēstis: "Kad līst, tad gāž," un viss notiek slikti. Jums ir iestājusies nakts. Pēc tam atspīdēs rītausma, pēc tam nakts. Viena seko otrai.

56 Pravietis Pāvils šeit saka, ka sieviete nevar atkal apprecēties, ja viņas pirmais vīrs nav miris. Viņa nevar atkal apprecēties, kamēr ir dzīvs viņas pirmais vīrs, it nekādos apstākļos, nekādi. Viņai ir jāpaliek vienai, kamēr vien ir dzīvs viņas pirmais vīrs. Bet, ja viņa izdarīs tādu grēku, "viņa tiks saukta par laulības pārkāpēju". Es šobrīd runāju par dabisko, lai parādītu līdzību garīgo. Ja tā sievietē izdarītu tādu grēku, tad viņa būtu iezīmēta kā "laulības pārkāpēja", ja viņai vienlaicīgi ir divi dzīvi vīri. Tādējādi, šādi rīkodamās, viņa zaudē savas tiesības uz Dievu un uz debesīm, rīkodamās šādi. Protams, tā tas ir. Saskaņā ar Rakstiem, kurus es tikko kā izlasīju, viņa ir izraidīta no Dieva saimniecības.

57 Tas pats attiecas uz draudzi, kad viņa mēģina samaisīt ticības mācību un konfesiju ar Dieva Vārdu. Viņa nevar būt precēta ar konfesiju un vienlaicīgi būt Kristus Līgava. Viņai ir jābūt mirušai vienam vai otram. Tā ir teikts šeit likumā. Dieva Vārdā ir ļoti daudzi likumi, un šis ir Viņa likums, to pašu šeit saka Pāvils. Viņa nevar būt precēta ar pasaulīgas mācības draudzi un būt Kristus Līgava, jo viņa...viens ir pretrunā otram.

Un tā, atcerieties. Jūs sakāt: "Nu, *šitam* mēs ticam, bet *tam* mēs neticam."

58 Ja tu esi precēts ar Kristu, Kristus ir Dieva Vārds. Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļā ir teikts: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un tieši tas kļuva par miesu un mājāja mūsu vidū." Kristus bija dzīvais Vārds. Viņš vienmēr bija Vārds. Viņš joprojām ir Vārds. Viņš vienmēr būs Vārds. Viņš vienkārši bija Dieva atribūtu izpausme, jo Viņš bija Dieva Dēls.

59 Un jebkurš dēls ir sava tēva atribūts, un tieši tā, kā tu biji sava tēva gēnos, sava tēva ķermenī, kad viņš bija jauns puisēns, tu biji viņā. Tomēr viņš nevarēja būt sadraudzībā ar tevi, jo viņš tevi nezināja. Bet tad, caur mātes dobi tu tiki izaudzēts tajā augsnē un tapi pēc sava tēva tēla, tad viņš varēja ar tevi biedroties.

60 Un tā arī jūs bijāt Dieva dēli un Dieva meitas, pirms vēl bija mēness, zvaigznes vai kāda molekula, jūs bijāt Dieva dēli un meitas, jo jūs esat vien fiziska to atribūtu izpausme, kuri bija Dievā sākumā. Jo ir tikai viens Mūžīgās Dzīvības veids, un tie bijāt jūs pirms... Jūs par to neko nezināt; jūs neko nezinājāt arī tad, kad jūs bijāt savā zemes tēvā. Taču jūs esat izpausti pēc Viņa tēla. Jūs esat radīti pēc Dieva tēla, un jūs tikāt izpausti Dieva godībai un sadraudzībai.

61 Un tādējādi, tieši tā, kā tavam gēnam bija jābūt tavā tēvā vēl pirms tavas fiziskās piedzimšanas, tā tavam garīgajam gēnam bija jābūt Dievā, jo tu esi Viņa domu atribūtu izpausme, kas bija pirms pasaules radīšanas. Pareizi. To nekādi nevar apiet. Tā tas ir. Un tā, tāpat mēs redzam, ka tevī ir dzīvība, tevī ir Dieva dzīvība kopš pasaules radīšanas.

62 Un tā, jūs nedrīkstat sakrustot konfesionālo mācību un Vārdu, jo tie ir pārāk pretēji viens otram.

63 Tieši to Ievai centās izdarīt sātans ar savu intelektuālo sapratni. Viņš pateica...viņš atzina, ka

Dievs tā pateica, taču viņš sacīja: “Protams, jūs nemirsiet.” Redzat? Un viņi tam noticēja.

64 Un tieši to šodien ir izdarījusi ticības mācība. Konfesija ir atdalījusi cilvēkus no Dieva Vārda. Vai tad Jēzus, kad Viņš atnāca, neteica: “Jūs caur savām tradīcijām esat padarījuši cilvēkiem Dieva baušļus bezspēcīgus.” Un caur mūsu ticības mācībām mēs esam norobežojusies no Svētā Gara sadraudzības, kas svaida Dieva Vārdu, kas ir domāts šai paaudzei. Mēs esam atdalījuši cilvēkus tā (caur konfesiju), ka viņiem nav iespējas to ieraudzīt.

65 Un tā, Dievs, Viņš...katrā paaudzē Viņš atver citu šīs Grāmatas daļu. Tas viss iet kopā.

66 Tāpat kā tika izveidots mans ķermenis. Man stāstīja, ka tas sākās no mugurkaula, taču tas nebija tikai mugurkauls. No tā tālāk auga ribas un plaušas, un rokas un plaukstas, un kājas, un tā tālāk, un tad tas kļuva par to cilvēku, kas esmu es.

67 Un tādā veidā Dievs bija izpausts sākumā. Un visbeidzot Viņš parādījās kā Jehova, Dievs Tēvs. Pēc tam Viņš parādījās kā Dievs Dēls Jēzū Kristū. Šobrīd Viņš ir parādījies kā Dievs Svētais Gars. Visu laiku viens un tas pats Dievs, trīs viena un tā paša Dieva izpausmes.

68 Un tā, tajā mēs ieraugām, ka katrai paaudzei Dievs jau no sākuma ir iedalījis Savu Vārdu.

69 Tā bija tāda kā evolūcija. Gluži kā pirmā lieta, ko radīja Dievs, droši vien bija... Teiksim, ka sākumā Viņš radīja augu dzīvību. Pēc tam kā nākošo Viņš radīja dzīvnieku dzīvību. Pēc tam Viņš radīja cilvēcisko dzīvību; tā ir tāda kā evolūcija, virzīšanās arvien augstāk.

70 Tā tas ir bijis Dievā un Viņa draudzē. Taisnošana Lutera laikā. Svēt... Tā ir Viņa Līgavas izvešana, lūk, Viņš rada Savu Līgavu. Taisnošana Lutera laikā, svēttapšana Veslija laikā un tā tālāk, saprotiet. Viņš... Gara evolūcija tiek dota arvien vairāk, jo tiek būvēts Ķermenis, nonāk līdz Galvai, kas ir Kristus; Kristus ķermenis.

71 Un tā, viņa kā sieviete, ja viņa ir precējusies ar Kristu, ar Vārdu, viņa nevar tajā pašā laikā būt precējusies ar draudzes konfesiju, jo viņa ir saistīta ar to. Viņa nevar dzīvot ar abiem vīriem vienlaicīgi. Viņi ir pretēji viens otram. Viens ir Dieva sūtīts, otrs ir cilvēku izveidots, tāpēc viņi ir pretēji. Sacīja: “Lai ikviena cilvēka vārds ir meli, bet Mani patiesība.” Tā pateica Dievs.

72 Tie ir tikpat pretēji viens ar otram, kā likums bija žēlastībai, kā šeit par to runā Pāvils. Vienam ir jābūt mirušam, lai varētu piederēt otram. “Un, ja viņa mēģinās tos savienot, viņa tiks nosaukta par laulības pārkāpēju.” Ak, aizdomājieties par to! Ņujorka, Arizona, visa valsts, aizdomājieties par to! Dievs pateica: “Ja viņa mēģinās būt precēta ar diviem vienlaicīgi, viņa tiks nosaukta par laulības pārkāpēju.” Kura laulības pārkāpēja var nokļūt debesīs? Vai tad Dievs apprecētu laulības pārkāpēju? Noteikti nē. Viņš pateica, lai mēs to nedarām. “Viņa tiks nosaukta par laulības pārkāpēju.”

73 Turklāt viņas bērni, ja viņa ir laulības pārkāpēja, viņas bērni ir dzimuši ārļaulībā. Ārļaulībā! Ārļaulībā attiecībā pret ko? Nevis pret draudzi, bet pret Vārdu. Viņa ir ārļaulībā. Kāda šīs Atklāsmes 3. nodaļas aina par šo pēdējās dienas Lāodikejas periodu! Kāda ārļaulībā dzimušo grupa! Kāds konfesionāls sajukums! Remdeni, uzvedas šādi un sauc sevi par kristiešiem, bet noliedz Dieva Vārdu. “Izrāda ārēju svētbijību, bet tās spēku noliedz,” kā par viņiem sacīja pravietis.

74 Laulība ir vissenākais iedibinājums pasaulē. Pirmo reizi laulība notika un tika iedibināta Ēdenes dārzā.

75 Sieviete ir uzticētas noteiktas īpašības, kuras viņa nedrīkst apgānīt. Sieviete tas ir uzticēts. Uz zemes nav cita tāda radījumā kā sieviete. Ne suņu kucei, ne arī kādai citai mātītei nav uzticētas tās īpašības, kas ir sievietei.

76 Sieviete pat nebija radīšanas sākumā, jo Dievs zināja, ka viņa kritīs. Visas pārējās mātītes nevarēja pārkāpt laulību. Viņa ir vienīgā, kas var pārkāpt laulību. Ja viņa būtu radīta kā oriģināls, tad tas būtu apkaunojums Dieva varenajai gudrībai. Saprotiet, viņa bija radīta kā vīrieša blakusprodukts.

77 Taču, tā kā viņa bija iemesta tajā pusē, viņai no Dieva arī ir dots svēts uzdevums izpirkšanai.

Viņai ir īpašības, kuras viņa nedrīkst apgānīt.

78 Ja viņa tās sabojās, tad visu mūžu viņa būs aptraipīta. Nav svarīgi, cik ļoti viņai ir piedots, viņa nevar būt attaisnota. (Es tam pieskaršos nedaudz vēlāk. Man ir Rakstu vietas par šo tēmu, vēl dažas minūtes.) Viņa var saņemt piedošanu par savu apgānīšanos, taču šajā dzīvē viņa nevar būt attaisnota. Tas vienmēr būs ar viņu. Un tā, ievērojiet, viņai tas ir dots. Viņa var saņemt piedošanu, taču nevar attaisnoties.

79 Viņas ķermenis viņai ir dots kā svēta atbildība no Dieva. Tā nav ne suņu kucei, ne putnam, ne kādam citam dzīvniekam, ne kādai citai radībai. Nē. Tikai viņai. Caur to viņa ir... Tas ir tik svēti, jo caur viņu uz zemes atnāk dzīvība. Viņas ķermenis ir dzīvības augsne, tas ir tas iemelsts, kāpēc viņai ir dota šī svētā atbildība.

80 Un tā, lūk, kam jūs varētu nepiekrīst, daudzi no jums, teologi. Lūk, kas apgānīja visu cilvēci – tā laulības pārkāpšana sākumā. Viņas augsne tika sabojāta. Viņa piedzemdēja tos dvīņus: Kainu un Ābelu. Viens akts, divi bērni. Izpētiet Rakstus. Hm-hm!

81 Pievērsiet uzmanību, lūk, mēs redzam, ka viņas ķermenis ir augsne, un tāpēc tas ir svēts pienākums to neapgānīt. Un tā, es šobrīd runāju, minu to kā ilustrāciju, lai parādītu jums, kur atrodas draudze. Es nerunāju par jums, sievietes. Lai kādas jūs arī nebūtu – tas ir starp jums un Dievu, tāpat arī jūs, vīrieši. Taču es runāju par draudzi un Kristu.

82 Un tā, viņai ir dots atnest to dzīvību, kuru var iedot tikai pats Dievs. Varbūt viņas vīrs ir tā dīgļa nesējs, taču dzīvību rada Dievs. Tā tas ir. Tai ir jānāk...visai dzīvībai ir jānāk no Dieva. Jebkura dzīvība nāk no Dieva. Tā ir izkropļota, un tas padara to grēcīgu, taču dzīvībai ir jānāk no Dieva. Viņš ir dzīvības Autors. Un tā, viņai ir svēts...

83 Tagad es gribu nosaukt trīs lietas, pie kurām viņai ir jāturas. Un tā, es saku... Paturiet prātā draudzi, kamēr es sacīšu to dabiskajai sievietei, kā Pāvils sacīja šeit Romiešiem 7. nodaļā.

84 Viņai ir svēta atbildība par tikumu, kuru viņai ir uzticējis viņas Kungs, par konkrētu tikumu. Tāda nav nevienam citam, izņemot sievieti. Pareizi. To viņai ir uzticējis Dievs. Viņa šis tikums nav jāapgāna.

85 Ja viņa kādreiz izdara kaut ko nepareizu, viņai ir jāatzīstas tajā savam vīram, pirms tas viņu paņems, un jāsakārto tas. Tāpat arī draudze, kas reiz bija precēta ar likumu, arī viņai ir jānostājas Kristus priekšā, pirms otrās laulības. Viņai tajā ir jāatzīstas. Ja viņa to neizdara un dzīvo ar savu vīru desmit gadus, bet tad to izstāsta, tad viņam ir tiesības atteikties no viņas un apprecēt citu sievieti. Tie ir Raksti. Ārlaulības sakari ir nešķīsta dzīve.

86 “Jāzep, nebaidies ņemt pie sevis Mariju, tavu sievu, jo, kas viņā iedzimis, ir no Svētā Gara.” Viņš bija domājis atlaist viņu slepus, saprotiet, kad jau bija saderinājies ar viņu. Kad tu esi saderināts ar viņu, Dieva acīs tu jau esi precējies ar viņu.

87 Ievērojiet. Un tā, viņai ir svēts pienākums par viņai dāvāto jaunavību, kuru viņai ir uzticējis Tas Kungs. Dievs deva viņai šo tikumu. Tieši tā, kā notika Ēdenes dārzā, viņa var pateikt “jā” vai “nē”. Viņai ir uzticēta svēta atbildība par sievišķību, kuru viņa nedrīkst pārkāpt. Sievišķība, par kur es šeit runāju, ir viņas uzvedība, viņas raksturs starp vīriešiem. Neļaut katram vīrietim...

88 Paskaties uz tiem ekrāniem un redzi, kā tās kinozvaigznes skūpstās un apskaujas, un maigojas, un dara pārējo ar tām sievietēm. Sieviete, kura šādi rīkojas, ir slikts raksturs. No vienas puses viņa varbūt ir tikumīga, taču, redziet, viņas sirdī... Jo tie dziedzeri, dzimumdziedzeri ir lūpās. Vīrietis, kas skūpst sievieti, ir faktiski, potenciāli pārkāpis laulību. Dzimumdziedzeri atrodas sievietes un vīrieša lūpās. Viņš varētu noskūpstīt viņas roku, šādi viņu dzimumdziedzeri nesajauktos. Bet dzimumdziedzeri atrodas lūpās. Un mēs redzam visas tās muļķības Holivudā šodien, visu to maigošanos un mīlas dēkas ar sievietēm, un tā tālāk, bet mazās meitenes skatās to visu. Nav brīnums, ka mūsu tikumība ir sapuvusi un samaitājusies, un izvirtusi, saprotiet, jo tas tiek rādīts bērniem. Tā tas ir. Tā tam ir jābūt pēdējā dienā.

89 Un tā, paturiet prātā draudzi. Viņa skūpstās un maigojas, un sajaucas ar visu pēc kārtas, izņemot Vārdu, ļauj velnam un izglītībai, zinātniskiem pētījumiem un tamlīdzīgām lietām...

90 Kaut arī zinātne, izglītība, viss pārējais ir pilnīgā pretrunā ar Dievu! Visa pašreizējā civilizācijas sistēma ir absolūts antikrists! Izglītības sistēma ir antikrists, civilizācija ir antikrists. Tas ir pret Dievu. "Vai tu runā pret civilizāciju?" Vienā no šīm dienām Dievam būs civilizācija, kurā nāvei vispār nebūs vietas. Šī modernā civilizācija ir no sātana. Es jums to pierādīšu, ja Tas Kungs gribēs, šovakar, ar Bībeli. Visas šīs lietas ir no sātana. Mūsu jaunajā civilizācijā nekā tāda nebūs.

Viņai ir šī svētā sievišķība.

91 Nav brīnums, ka vīrieši starp sievietēm uzvedas tā, kā viņi to dara, tas ir tāpēc, ka sievietes tā uzvedas starp vīriešiem. Viņa izrāda sevi apspīlētos šortos un vīriešu drēbēs, un ar visu pārējo, uz ielas, grozīdamās. Nav nozīmes, ko viņa saka, varbūt viņa patiešām ir uzticīga savam vīram, taču Dieva acīs viņa ir laulības pārkāpēja. "Ikviens, kas skatās uz sievieti, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī." Bet viņa izrādīja sevi kā tādu.

Un tieši to draudze ir izdarījusi ar pasauli.

92 Ievērojiet, viņai tas ir uzticēts: svēta jaunavība, svēta sievišķība, bet pēc tam svētā mātes loma, cienīt savu vīru.

93 Vienkārši paskatieties uz šodienu. Noteiktās pilsētās, daudzās pilsētās, viņi pat rīko lielas ballītes tajās tā sauktajās augstākajās aprindās, arī draudzes locekļi. Noliek uz grīdas cepuri, un viņi visi piedzeras un met tajā iekšā savas atslēgas; sievietes iet un ņem no tās cepures atslēgu, lai izlozētu vīrieti, ar kuru viņa dzīvos kopā nedēļas nogali. Visvisādas tādas ballītes! Man ir tik daudz kas par to sakāms, ja Tas Kungs gribēs, man nav laika tajā iedziļināties. Tāda netīrība!

94 Un draudze ir tādā pat stāvoklī, pareizi, pārkāpj laulību ar visu pēc kārtas, un viņai nav nekādu darīšanu, lai listu iekšā... Viņai būtu jāpaliek ar Vārdu.

95 Ēkas, tas ir labi. Slimnīcas, tas ir labi. Tās visas pārējās lietas, tas ir labi. Izglītības programmas, tas ir labi. Mums šeit ir jādzīvo, ir jālasa, jāraksta. Tā ir viena no sfērām.

96 Sākumā mums taču nebija jāvelk virsū nekādas drēbes. (Par to es sludināšu vēlāk šonedēļ, ja Tas Kungs gribēs.) Bet mums ir jānēsā apģērbs, jo Dievs iedeva mums apģērbu; taču sākumā mums tas nebija vajadzīgs. Mēs bijām zem apsega.

97 Šobrīd viņas grēki no viņas ir aizsegti. Viņa pat nezina, ka viņa grēko, saprotiet, tā kā viņai bija toreiz. Tagad viņa ir zem velna apsega; toreiz viņa bija zem Dieva apsega. Lūk, kur ir tā atšķirība.

98 Un tā, mēs redzam, ka viņai ir dota šī svētā atbildība, kuru viņa nedrīkst pārkāpt: sievišķība, darbošanās, būt ar raksturu, audzināt savus bērnus, cienīt savu vīru.

99 Mūsu laikā tam tiek veltīts nedaudz vairāk uzmanības kā tukšai vietai. Jums vajadzētu kādreiz pasēdēt manā kabinetā un paskatīties, kā vīri atved savas sievas, kad viņas mēģina sakārtot visu ar Dievu un atzīties par visiem tiem vīriešiem, ar kuriem tās ir dzīvojušas, un tā tālāk, kopš bija jau precētas. "Ak," teiksiet jūs, "tās ir..." Nē, tās ir vasarsvētku draudzes. Hm-hm. Citas nenāktu. Tāpēc tas...

100 Es runāju par to, cik ļoti tas var novirzīties, kad tu sāc maisīt draudzi kopā ar pasauli un visām modēm, un pārējo, kas mums ir. Mēs tik ļoti atšķiramies no sākotnējās vasarsvētku dienas kā diena pret nakti. Mēs esam kaut kur novirzījušies, kaut kur kaut kādā tumšā haosā un pazuduši.

62 Kāds svēts pienākums! Kāda atbildība sievietei! Vai tagad redzat, kāpēc viņa simbolizē draudzi, kurai ir tāda pati atbildība? Tāpat kā sievietei ir dota svēta atbildība attiecībā uz savu mātes lomu, saviem tikumiem, savu vīru, arī draudzei ir svēta atbildība attiecībā uz lūgšanu un uz Vārdu, un Kristu, tieši tāpat kā sievietei.

102 Un kā sieviete aizkļūst ar citu vīrieti, tā draudze aizraujas ar tām oficiālajām programmām un

veido programmas un skolas, un tā tālāk. Man nav nekas pret tām. Ar tām viss ir kārtībā. Tās kalpo savam mērķim. Taču tās nav...

103 Jēzus neteica: "Ejiet, taisiet skolas." Viņš teica: "Sludiniet Vārdu!"

104 Lūk, kur viņi palaiž to garām. Nevis taisīt iestādes, slimnīcas un tamlīdzīgas lietas. Tas viss ir labi, taču ne jau tas ir draudzes pienākums. Viņas pienākums ir sludināt Evaņģēliju, taču mēs darām visu pārējo, izņemot to. Un mēs esam novirzījušies tieši tā, kā izdarīja sātans, samaisījuši to kopā ar daļu no Evaņģēlija un vēl kaut ko, un vēl kaut ko, līdz tas ir kļuvis par kaudzi ar neko! Izkropļojums, pat visa mūsu...visa pasaule! Paskatieties, kur virzās pasaule.

105 Ne pārāk sen es te lasīju žurnālā "Readers Digest", ka jaunām meitenēm sākas menopauze, bet vīriešiem dzīves pārmaiņas divdesmit līdz divdesmit piecu gadu vecumā. Viņi piedzīvo pusmūža vecumu. Izkropļojums! Kāpēc? Dēļ zinātniskajiem pētījumiem ar pārtiku un visa tā pārējā, ko viņi ir izvilkuši no dabiskajām lietām, kurus ir vajadzīgas mūsu ķermenim. Mēs esam ne vairāk kā mirstošu trūdu kaudze.

106 Lūk, tas pats ir ar draudzi, viņa ir tādā pat stāvoklī.

107 Viņa ir līdzība. Caur Garu viņai ir doti tādi paši dārgi tikumi, lai saglabātu Garu un Vārdu un nekad nepārkāptu laulību ar kaut ko no pasaules vai ar jebko; palikt par jaunavu attiecībā pret Vārdu, kā arī sievietei ir jābūt tikumīgai attiecībā pret savu vīru. Tas ir svēts pienākums godāt sava Kunga Vārdu augstāk par jebkuru cilvēcisku mācību, gudrību, jebkuru konfesiju. Draudzei ir dāvāta šī atbildība.

108 Ja viņi saka: "Nu, mana draudze..." Man ir vienalga, kam tic tava draudze. Ja tas ir pretrunā Dieva Vārdam, turies no tā pa gabalu!

109 Bībele saka: "Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Marka 16. nodaļā ir teikts: "Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes." Ja draudzes sludina kaut ko citu, tu nedari to. Nomirsti tam! Piedzimsti no augšas Dieva Vārdā. "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai." Lūk, cik tālu tam bija jāiet. "Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes pa visu pasauli, un ikvienai radībai, kas ticēs." Vai redzat, cik ļoti tālu no tā mēs esam aizgājuši? Protams. Bet viņa ir par to atbildīga.

110 Bet paskatieties, kā Holivuda ir atņēmusi mūsu sievietēm tikumīgās lietas.

111 Es stāvu šeit un skatos uz šo dārgo, padzīvojušo sievieti, māsu Šrēderi, uz daudzām sievietēm šeit un aizmugurē, un uz māsu Mūru, lūk, tur, uz vecākām sievietēm, kuras atceras, kā bija pirms dažiem gadiem. Ja viņu māte vai pat viņas būtu izgājušas uz ielas tādā izskatā, kā šodien staigā dažas no tām sievietēm, draudzes locekļēm, viņas tiktu arestētas kā vājprātīgas. "Viņa aizmirsa uzvilkt savus svārkus." Nu, ja tas bija vājprāts toreiz, tad tas ir vājprāts arī tagad!

112 Nu, paskatieties, visa pasaule pierāda, ka tā ir vājprātīga. Paskatieties uz slepkavībām un uz visu pārējo, kas šobrīd notiek pasaulē. Saprotat? Vājprāts!

113 Viss tuvojas tam, lai piepildītos Atklāsmes grāmata. Varbūt šonedēļ mēs to izskatīsim, kad tās pretīgās lietas...tās nav dabiskas; tās ir garīgas lietas, kas liek cilvēkiem brēkt uz klintīm un kalniem, un pārējo, lai tie kristu uz tiem.

114 Teju teju šī pasaule ieies pilnīgā, vispārējā vājprātā! Tas jau gandrīz ir noticis! Jūs jau dzirdat tā soļus. Tur nu tas ir. Tas maršē jau pa ielu, pa pašas draudzes soliem, pilnīgs vājprāts, dara tādas lietas, par kurām cilvēks kā civilizēta būtne pat neiedomātos.

115 Paskatieties, ko Holivuda ir izdarījusi sievietēm. Paskatieties, kas ir noticis. Tā ir nolaupījusi sievietei svētos tikumus. Mēs varētu turpināt un turpināt. Saprotat?

116 Viņa to visu ir pazaudējusi. Kā viņa to izdarīja? Jo tur bija tas viltīgais instruments, kuru sauc draudze, kā tas bija Ēdenes dārzā. Viltīga persona, velns, ienāca draudzē tieši tā, kā viņš izdarīja to Ēdenes dārzā, un pievīla viņu tajā. Viņa ir pievīlta. Sieviete domā...viņa negrib kļūdīties.

117 Ieva negribēja rīkoties nepareizi. Tas nebija tīši. Taču viņa... Bībele saka Otrajā

Timotejam.... 1. Timotejam 3. nodaļā: “Viņa tika pievilta.” Bet *pievilšana* ir tad, kad tu nedari to apzināti; tas ir tad, kad tu esi pievilts, lai rīkotos šādi.

118 Un tas pats ir noticis šodien. Viņa ir pievilta caur televīziju, caur žurnāliem, caur šiem cilvēkiem, šiem...ar visām tām smalkajām lietiņām, kurās viņi staigā pa ielu. Mūsdienu meitenes skatās tajos žurnālos, skatās fotogrāfijas, viņas skatās uz ielas, viņas redz to apģērbu veikalos. Kā sātans, šis lielais elles instruments, ir atnācis cilvēku vidū un pievilis viņus tajās lietās! Un sieviete uzskata, ka ar viņu viss ir kārtībā. Bet viņa ir mirusi un nezina to. Viņa ir tālu no Dieva. Vai redzat, kā viņa to visu pazaudēja un cik tas bija viltīgi?

119 Šodien, es gribu, lai jūs to ievērojat. Par to runāja arī Jēzus, ja gribat to izlasīt, Jēzus pieminēja, ka tas viss piepildīsies. (Vai jūs to zinājat?) Savās pēdējās stundās, tieši pirms Viņa krustā sišanas. Vienkārši izlasīsim to. Lūkas Evaņģēlijs 23. nodaļa, uz brītiņu, kā svētdienas skolas nodarbību. Sākot no 27. panta, man šķiet, man tas ir atzīmēts. Jēzus ceļā uz Golgātu. Paklausieties, kad es lasīšu. Labi. Lūkas Evaņģēlijs 23:27, man šķiet, ka tas ir tur. Tā ir atzīmēts manās piezīmēs. Jā, te nu tas ir.

Bet liels ļauzu un sievu pulks Viņam sekoja, tās Viņu nožēloja un apraudāja.

Bet Jēzus pret tām pagriezās un sacīja: Jūs Jeruzālemes meitas, neraudiet par Mani, bet raudiet pašas par sevi un par saviem bērniem.

Jo, redziet, nāks dienas, kad sacīs: svētīgas ir neauglīgās un tās miesas, kas nav bērnus nesušas, un krūtis, kas nav zīdījušas.

120 Aizdomājieties, šodien, kad sievietei ir negods, ja viņai ir bērns. Saprotat?

Tad tie iesāks sacīt uz kalniem: “Krītiņiet uz mums,” un uz pakalniem, “apklājiet mūs!”

Jo, kad to dara pie zaļa koka, kas tad notiks pie nokaltuša?

121 Viņš runāja par to laiku, kad sievietes vairs negribēs bērnus. Viņām gribas suni vai kaķi, vai kaut ko tādu, bet viņai vairs negribas bērnus. Kāpēc? Ja viņai ir bērns, tad viņa ir “Habardas vecā māte” [Izteiciens angļu valodā-Tulk.]. Saprotat? Viņa negrib. Tie...tie ir Holivudas izteicieni. Viņi negrib, lai viņu sievietes būtu Habardas vecās mātes. Tāpēc viņa...viņš vai viņa uztaisīs tādu operāciju, lai viņiem vairāk nebūtu bērnu. Viņi negrib nekādus bērnus!

122 Jēzus par to runāja. Un ko Viņš pateica? “Tajās dienās sāks brēkt uz klintīm un kalniem: 'Krītiņiet uz mums.'”

123 Viņa sāks ierobežot dzimstību, lai varētu staigāt uz ballītēm. Viņu nedrīkst apgrūtināt bērna barošana. “Tas viņu deformēs. Ja viņa būs stāvoklī, tas viņu deformēs. Viņa neizskatīsies kā iepriekš.” Bet viņas vīrs ir tik aprobežots, ka ļauj viņai tā darīt. Viņa nedāvās viņam bērnu.

124 Jēzus par to runāja. Un Viņš pateica, ka tajā laikā, kad viņi to darīs, tad viņi brēks brēks uz klintīm, lai tās kristu uz tiem. Tā ir Tā Kunga atnākšana.

125 Viņas maksā lielas naudas summas par kaķiem, suņiem, lai būtu mātes. Tā tas ir. Viņai ir jābūt mātei priekš kaut kā, jo tādu dabu viņai ir devis Dievs.

126 Es esmu ievērojis... Es medīju lielus dzīvniekus. Lācene rudenī, kad viņu ir apaugļojis lāču tēviņš, tad viņai piedzimst mazuļi. Tie ir diezgan lieli mazuļi, viņi sver varbūt četrdesmit kilogramus vai vairāk. Viņa tos atstāj un viņi guļ ziemas miegu vieni paši, jo viņa grasās atkal dzemdēt mazuļus. Tie piedzimst februārī. Lācene neko par to nezina.

127 Viņi piedzimst mazos maisiņos. Un Dievs ļauj viņiem pašiem atvērt tos maisiņus, mazus...tie ir kā celofāna maisiņi. Viņi zina, kas ir jādara; viņu māte ir dziļi aizmigusi. Kopš oktobra viņa neko nav ēdusi, bet nu jau ir februāris. Tie pienāk un zīž viņu līdz maija vidum.

128 Tad, kad viņa ierauga savus mazuļus, tie jau ir brangi lācēni, katrs aptuveni sešus, astoņus kilogramus smags. Viņi zīda viņu. No kurienes viņai ir piens? Tas ir Dieva plāns. Viņa dzīvo un ražo pienu mazuļiem.

129 Bet tad, ja apaugļošana nav notikusi un viņai nav mazuļu, viņa sameklēs tos iepriekšējā gada mazuļus un audzinās viņus kā māte visu vasaru, jo tas ir Dieva dots instinkts. Viņai kaut kur ir jāizpauž mātes rūpes.

130 Bet, ja sieviete negrib dot bērnu savam vīram, viņa paņems suni vai kaķi, vai vēl kaut ko! Viņai ir jābūt mātei priekš kāda. Tā ir viņas daba. Taču dzemdēt bērnu savam vīram un audzināt viņu kalpošanai Dievam – tas it nekādi neiederas viņas grafikā. Viņai vajadzētu... viņa, ak, ja viņa to izdarītu, viņa būtu tik ļoti nokaunināta savā grēku mīlošajā 1965. gada tipa sieviešu sabiedrībā.

131 Īstena mūsdienu draudzes aina šodien! Mūsdienu draudze arī negrib neko no šīs brēkšanas, kliegšanas, mēlēs runāšanas, Apustuļu Darbu 2:38 mazuļus viņai apkārt. Jā. Jā. Saprotat? Jā. Viņai negribas tos smejošos un raudošos, un kliezdošos: “Āmen! Aleluja!” Nu, par tādu bērniņu viņu uzreiz izliktu no viņas konfesijas! Vienā no draudzēm viņiem tāds bija, nu, viņi uzreiz izmeta viņu ārā.

“Kāpēc jūs pieļaujat, ka notiek tādas lietas?”

132 Tāpēc, redziet, viņa ir stāvoklī no kaut kā, jo viņa visu laiku dzemdina locekļus. Taču viņai negribas nevienu no tiem brēcošajiem, kliezdošajiem, mēlēs runājošajiem Apustuļu darbiem 2:38, jo viņa uzskata, ka tās ir nožēlojamas radības. Tas viņu noteikti apkaunotu. Tas sagrautu viņu un viņas izglītoto, ētisko, zinātniskās biedrības draudzi, kurai viņa pieder. Viņi izmestu viņu ārā jau nākamajā apspriedē. Viņa ko tādu nedrīkst. Tāpēc viņa negrib palikt stāvoklī no Vārda, jo Vārds var dzemdināt tikai tādus!

133 No Dieva Gara dzimušajā atrodas Dieva Gars. Nekādu intelektuālu pievienošanos draudzei un ticības mācību, apgrieztu matu, izkrāsotas sejas; visā tajā nekā tamlīdzīga nav. Neko tādu tu Dieva Vārdā neatradīsi. Tur tu atradīsi vecmodīgus, izgaismotus, Svētā Gara piepildītus bērnus, kuri ir dzimuši no Dieva Gara, brēcošus, aurojošus, kliezdošus, Dievu slavējošus.

134 Tas ir pilnīgi ārpus viņas robežām. Viņa to negrib. Ak, it nemaz! Nekādā gadījumā! Ko tad viņa dara? Tādēļ viņa dzemdina pārīti izkrāsotas, šortus nēsājošas, ārlaulībā dzimušas Izebeles aprindu “kaķenes”, kā viņi tās sauc, tā man šķiet. Manuprāt, viņi sauc tās par kaķenēm. Saprotat? “Paskaties, kāda tur iet kaķene,” viņi saka, vai kaut ko tamlīdzīgu, ziniet.

135 Viņa piedzima...tas ir, viņa apprecējās, bija savienota ar savu pirmo vīru, ar pirmo Ādamu caur... Tā laulību pārkāpusī sieva, Ieva, Ādama pirmā sieva. Tu sacīsi: “Laulības pārkāpēja?” Protams, tāda viņa bija. Taču, ak, viņa apgalvo, ka tas Ādams, tas pirmais Ādams, ir miris. “Ak, protams, viņš jau sen ir miris. Es esmu piedzimis no augšienes,” viņa saka, “un es, protams, esmu precējusies ar otro Ādamu, Kristu, Vārdu.”

136 Kā? Paskatieties, ko viņa mīl. Paskatieties, kas ir viņas mīļākais, vai gribat redzēt, kurā viņa ir iemīlējusies? Vārds saka *šādi*, bet viņa saka: “Mana draudze saka *šādi*.” Tad kurā viņa ir iemīlējusies? Kas ir viņas vīrs? Viņas pašas augļi pierāda, kas viņa ir, tieši tā, parāda, kas viņa tāda ir. Ievērojiet. Sākumā viņa piedzima no Ādama, jo tā bija viņas dabiskā piedzimšana. Saprotat? Un viņa nekad to nav atstājusi. Viņa ir pasaules mīlētāja. Viņa apgalvo, ka ir dzimusi otrreiz Kristus, taču viņas mīļākais, ievērojiet, tomēr ir Ādams, jo viņa mīl pasauli.

137 Un vēl viena lieta, paskatieties, kāda veida bērnus viņa dzemdina. Tas parāda, kas ir viņu tētis: vai tas ir pirmais Ādams, vai otrais Ādams. Ja draudze dzemdina bērnu no otrā Ādama, viņš rīkosies tā kā otrais Ādams, kā viņi rīkojās Vasarsvētku dienā. Lūk, kas ir īsteni, neviltoti otrā Ādama bērni. Saprotat? Pareizi. Viņiem ir tāda daba kā viņam un kā viņai. Tieši tā. Viņas meitas ir izkrāsotas, apgrieztiem matiem, nēsā vīriešu drēbes, bikses. Bībelē ir teikts, lai viņa to nedara. Viņa apgriež matus, viņai “tas ir apkaunojums”.

Sacīsi: “Pietiek par to!”

138 Tieši tā saka Vārds. Es tikai norādu uz dabu. Lūk, ko dara viņa.

139 Viņas dēli, no viņas dzimušie dēli, paļaujas uz izglītību, apmācību, uz kaut kādām Bībeles

skolām (tā sauktajām), uz kādu lielu koledžu, kas jau sen, kā tiek uzskatīts, perē viņus kaut kādā inkubatoru stilā. Konfesionālie meklētāji, reliģiski, Kainam līdzīgi, tikpat ārlaulībā dzimuši attiecībā pret Vārdu kā Kains; pareizi, tikpat ārlaulībā dzimuši kā Kains, protams, konfesionālie meklētāji. Vai saprotat, kas tas ir?

140 Dievs nekad nav organizējis kādu konfesiju. Viņš vienmēr ir bijis pret to. Viņa Vārds ir pret to.

141 Taču viņi turas pie tās, tāpēc jūs redzat, ko viņi dzemdina. Tas parāda, kas ir viņu mamma un tētis. Precīzi. Precīzi. Tieši tādi paši ārlaulībā dzimušie, kāds bija Kains. Tieši tādu bērnu viņš dzemdēja caur Ievu. Viņi atkāpās no Vārda, un redzat, ko viņa pēc tam piedzemdēja. Tieši to ir dzemdējusi draudze, to pašu.

142 Es varu pierādīt jums to ar Vārdu, ka tieši no turienes atnāca izglītība un civilizācija, caur Kainu. Pilnīgi pareizi. Jo viņi apgalvo... Bet viņi apgalvo, ka ir Dieva dēli, taču viņi ir konfesionāli dzemdēti, konfesionāli apmācīti, un tā tālāk. Pilnīgi pareizi. Viltīgi, gudri! Ak! Tieši tāds bija čūska, viņu tēvs. Pareizi. Tikpat viltīgi un skoloti sludinātāji, kāds bija Kains. Saprotat? Precīzi tas pats.

Jūs teiksiet: “Brāli Branham, vai tā ir patiesība?”

143 Atšķiriet 1. Mozus 4:16 un noskaidrojiet. Aizejiet atpakaļ uz 1. Mozus 4:16, tikai uz brītiņu, jūs uzzināsiet, kā tas notika.

Un Kains aizgāja no Tā Kunga klātbūtnes un dzīvoja Noda zemē, austrumos no Ēdenes.

Un Kains atzina savu sievu, un tā tapa grūta un dzemdēja viņam Ēnohu, un viņš uzcēla pilsētu un nosauca pilsētu sava dēla vārdā par Ēnohu.

144 Un līdz pat Tubalam un vēl pirms, jo viņi sāka... parādījās instrumentu, mūzikas un tamlīdzīgu lietu veidotāji. Civilizācija atnāca caur Kainu, pareizi, pilsētu celšana, instrumenti. Skoloti vīri nāca no Kaina, čūskas dzimums. Lūk, pievērsiet uzmanību 25. pantam:

“Un Ādams atkal atzina savu sievu.”

145 Un tā, viņš bija viņu atzinis vienreiz, un viņai piedzima divi bērni. Izpētiet Rakstus. Viņai piedzima Kains un Ābels. Viens akts un divi bērni. Jūs teiksiet...

146 Vēl nesen man pateica, ka tas nav iespējams, nevar notikt. Bet šobrīd mums Holivudā risinās tiesas process...ne Holivudā... Mums šeit Toskānā tieši šobrīd notiek tiesas process. Kāda sieviete vienlaicīgi piedzemdēja melnādainu un baltu puisēnu. Viņi saka, ka tas nav iespējams. Taču viņai tomēr var būt divas auglīgas sēklas. Tieši šobrīd tas tiek iztiesāts. Es zinu, ka šādi mēdz būt suņiem, tā notiek dzīvniekiem. Un viņa tur...tas baltais vīrietis sacīja: “Savu bērnu es uzturēšu, bet ne to.”

147 Un tā sieviete atzinās. Tajā rītā viņa bija kopā ar savu vīru, bet pēcpusdienā ar to melnādaino. “Ja tas ir iekšā,” sacīja ārsts, “divdesmit četru stundu laikā, tad tas notiks, ja tur ir vēl kāda auglīga sēkla.” Un viņai tas šādi notika.

148 Un tieši tā notika arī šeit. Kains tajā... Sātans tajā rītā, čūskā, un Ādams tajā pēcpusdienā, kad viņa... Un viņa dzemdēja divus bērnus. Un tā:

Ādams atkal atzina savu sievu (otro reizi), un viņa dzemdēja dēlu...

149 Atcerieties, nekur Bībelē nav teikts, ka Kains bija Ādama dēls. Ir teikts: “Viņš bija no ļaunā,” nevis no Ādama, no velna.

“...atzina savu...(otro reizi), un atzina...dzemdēja dēlu un nosauca viņu par Setu: jo Dievs,” sacīja viņa, “ir noteicis...(tā nebija tā īstā Sēkla)...noteicis man citu sēklu Ādama vietā, kuru nokāva Kains.

Un arī Setam piedzima dēls, un viņš nosauca viņu par Ēnošu, un tad cilvēki sāka piesaukt Tā Kunga Vārdu.

150 Nevis no Kaina radurakstiem, bet no Seta radurakstiem.

Tāpēc “Kains ir tas ļaunais”. Lūk, no kurienes nāk čūska.

151 Lūk, ievērojiet, Bībelē šeit ir skaidri pateikts, ka “viņas pirmajam vīram ir jānomirst”. Nevis vienkārši noliktam malā, bet viņam ir jābūt mirušam.

152 Lūk, es tikko kā sludināju par “laulību un šķiršanos”, un jūs visi to zināt. Es šobrīd nerunāju tikai šai sanāksmei šeit, bet pa visu valsti. Labi. Un tā, jūs saprotat, kas notika tur “laulībā un šķiršanā”. Kad tika atvērti Septiņi Zīmogi, tas atnesa īsto patiesību par to.

153 Tātad, lai apprecētos ar otro Ādamu, Kristu, Vārdu, tev ir jāatdalās caur nāvi no sava pirmā konfesiju vīra, jo starp tām nav nevienas, kas varētu pieņemt visu Dieva Vārdu. Vienkārši parādiet man, kur ir kaut viena, kas var. “Ak,” jūs teiksiet, “manējā.” Tas otrs puisis arī saka, ka viņējā. Salieciet tās kopā, un jūs ieraudzīsiet, ka tās abas kļūdās – uzreiz, tiklīdz jūs kļūstat par konfesiju. Izlasiet Atklāsmes grāmatas 17. nodaļu. Tāpēc jūs redzat, ka jums ir jābūt mirušiem tam visam.

154 (Lūk, es nerunāju šai vietējai draudzei, es runāju visai valstij.) Tev ir jābūt mirušam savam pirmajam vīram. Ja tu esi vienots ar Kristu, bet joprojām esi precējies ar kādu konfesiju, tu esi laulības pārkāpējs! Tu esi Lāodikeja.

155 Draudze, it visur šai valstī, mēs sekojam Jēzum Kristum, Vārdam! Lai būtu Līgavā, tev ir jābūt no jauna precētam ar Dieva Vārdu, kas ir Kristus. “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs... Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Kamēr tu turies pie cilvēku konfesionālajām tradīcijām, Dieva Vārds tevi sauc par laulības pārkāpēju.

156 Kamēr tu esi konfesiju ticības mācību meklētājs, piederošs konfesionālai draudzei, kas noliedz Vārdu, tu esi laulības pārkāpējs. Tā ir teikts Bībelē.

157 Jēzus teica: “Jūs nevarat kalpot diviem dieviem vienlaicīgi. Jūs kalpojat vai nu Dievam, vai mamonai.” Mamona ir pasaule. “Kas mīl pasauli vai pasaules lietas, tajā nav Dieva mīlestības.” Dieva sēkla nevar būt viņā tajā pašā laikā, kad tajā ir pasaules mīlestība. Kad Dieva sēkla darbojas caur tevi, tas ir Dieva Vārds. Pasaules mīlestība nevar būt tur tajā pašā laikā. Nu, kur tad likt tos īsos matus un izkrāsotās sejas? No kurienes tas viss?

158 Jūs nevarat būt tikumīgi Kristum, Dieva Vārdam un vienlaikus kalpot cilvēku radītai konfesijai. Tas ir pretrunā ar Dieva Vārdu. Tā šeit saka Pāvils. Kur tieši? Vēstulē Romiešiem 7.

159 Tāpat nav iespējams piedzemdēt Dieva Vārda dēlus šajā ārlaulības konfesionālajā grupā. Tas nav iespējams. Jūsu inkubatorā nav iespējams dzemdēt Dieva Vārda dēlu. Es runāju draudzei. Bet jūs joprojām apgalvojat, ka esat ļoti reliģiozi. Tāds bija arī Kains, prostitūtas Ievas dēls, ļoti reliģiozs, cēla altārus, upurēja, maksāja desmito tiesu un darīja visu, ko dara jebkurš cits reliģiozs cilvēks. Bet viņš nespēja ievērot Vārdu, viņam neizdevās saņemt atklāsmi!

160 Bet atklāsmē ir tā vienīgā lieta, Vārda atklāsmē. Kas ir atklāsmē? Jēzus teica: “Uz šīs klints Es celšu Savu draudzi, un elles vārti to nevarēs uzvarēt.” Ticība ir atklāsmē, jo ticība tiek tev atklāta.

161 “Ābels ticībā pienesā upuri caur atklāsmi, ticību, pienesā Dievam labāku upuri nekā Kains.”

162 Kains domāja, ka viņi apēda ābolus. Viņi joprojām šādi domā, bet tā nebija! Tā bija laulības pārkāpšana, čūskas sēkla. Un tur, kad atvērās Septiņi Zīmogi, tas tika pasludināts un pierādīts. (Tikko kā iznāca mana grāmata par to. Es domāju, ka mums šeit tagad to ir kāds tūkstotis.) Ievērojiet, tas ir Rakstos no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai.

163 Pienākot pēdējam laikam, abi koki nonāk līdz sēklai un apliecina sevi. Te nu mēs esam, tieši šodien, Lāodikeja un Līgava, tik skaidri un jauki, cik vien tas var būt Rakstos, un tieši jūsu acu priekšā. Tu nevari kalpot Dievam un mamonai. Tu nevari būt tikumīgs Bībelei ticošs kristietis un būt iesaistīts konfesiju izdarībās. Tu vienkārši nevari to darīt vienlaicīgi. Vienam ir jābūt mirušam, lai ļautu dzīvot otram.

164 Tāpat jūs nevarat dzemdēt Dieva Vārda dēlus. Tāpat viņus nevar dzemdēt arī draudze. Viņi negrib nevienu no tiem kliežošajiem bērniem, bļaujošiem un runājošiem mēlēs, un tamlīdzīgās

lietas. Jūs nevarat to darīt konfesionālā draudzē. Viņi tevi nepieņems. Viņi tādus neaudzina. Viņi liek tiem piecelties kājās, paspiež viņiem roku un saka: “Ja tu tici, tad tev tas ir. Ja vien esi ierakstījis savu vārdu grāmatā, tas ir viss, kas tev ir jādara.” Saprotat? Tie ir ārlaulības bērni attiecībā pret Vārdu. Tomēr joprojām pretendē uz reliģiozitāti.

165 Un tā, draudze ir grūsna ar sātana gudrību un zināšanām! Viņi sūta savus cilvēkus uz skolām, lai tie iemācītos, kā pareizi teikt “āmen”. Viņi mācās, kā to visu pateikt un būt ļoti intelektuāliem. Kas tas ir? Tā ir velna grūtniecība! Ar ko sātans apaugļoja Ievu? Ar neticību Vārdam, caur intelektuālo, intelektu, un tas pazudināja visu radību! Un tieši to pašu viņa ir izdarījusi Vārdā šodien, draudze. Viņa ir stāvoklī ar Bībeles skolām, koledžām un tamlīdzīgām lietām, lasīšanu, rakstīšanu un rēķināšanu, un viņi par Dievu zina ne vairāk, kā hotentots zina par Ēģiptes bruņinieku. Viņi zina visas savas ticības apliecības, lūgšanu grāmatas un visu pārējo, bet neko nezina par Dievu.

166 Viņi zina, kad Vārds ir apstiprināts, kad Dievs toreiz runāja un iedalīja Savu Vārdu katrai nākošajai paaudzei. Lūk, atnāca Noass, un viņš sludināja tai paaudzei.

167 Nu, kā būtu, ja Mozus būtu nācis un sacījis: “Būvēsim šķirstu.” Viņš neatbilstu laikam. Bet viņš bija pravietis, viņam bija Dieva atklāsme.

168 Dievs apliecināja to kā patiesību. Viņš izveda Israēla bērnus un parādīja uguns stabu viņu priekšā, un apstiprināja to pravieti, un precīzi pateica to, ko Viņš izdarīs; un Viņš to izdarīja!

169 Viņi sacīja: “Lai Dievs nerunā, lai runā Mozus, lai mēs nemirstam.”

170 Viņš sacīja: “Es ar viņiem vairs šādi nerunāšu, bet Es celšu viņiem praviešus, un tie runās.”

171 Tur stāvēja Jesaja un sacīja: “Jaunava taps grūta!” Tāds cilvēks kā viņš tajā laikā, kad... Kā gan jaunava taps grūta? “Mums Dēls ir dzimis, Bērns ir dzimis, Dēls ir dots, Viņa vārds būs Padomdevējs, Miera Valdnieks, varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs. Viņš valdīs uz Sava tēva Dāvida troņa, un Viņa valstībai nebūs gala.” Kā gan tas notiks? Viņš nezināja. Viņš vienkārši sacīja to, ko teica Dievs. Tas ir ārpus jebkādas iztēles, intelektuālā. Tas ir ārpus jebkādiem zinātniskiem pētījumiem. Tas ir Dieva Vārds.

172 Tagad mēs mācām mūsu semināru studentiem visdažādākās Bībeles teoloģijas un tamlīdzīgas lietas, cilvēku radītu teoloģiju. Un rezultātā ir draudžu bars, tieši tāda Lāodikeja, kādu Dievs to bija aprakstījis. Ak vai! Kad es uz to skatos, mani pārņem drebuļi. Grūsni no intelektuāliem priekšstatiem. Jums ir jābūt vidusskolas absolventam, lai vispār varētu ieiet. Tev ir jābūt...jāstājas psihiatra priekšā, pirms tevi var ordinēt.

173 Vai varat iztēloties, kā Pēteris, Jēkabs un Jānis dodas pie psihiatra? Vai atceraties tos simts divdesmit tur augšā, kas pat savus vārdus nevarēja uzrakstīt? Stāties psihiatra priekšā, lai pārlicinātos, vai viņi...vai visi viņu...vai viņu refleksi ir kārtībā un tā tālāk? Viņiem bija reflekss, bet tā nebija intelektuāla koncepcija vai zinātnisks pētījums; tas bija caur Dieva spēku. Kad tas viņiem pieskārs, viņi nezināja neko citu, kā vien rīkoties tā, kā Svētais Gars teica darīt! Viņi nepievērsa nekādu uzmanību nekādiem intelektuāliem...ko saka draudze un ko saka priesteris, un ko saka tas un saka šitas. Viņus virzīja Gars; bezbailīgi vīri.

174 1. Jāņa 2:15 viņš teica: “Ja jūs mīlat pasauli vai pasaules lietas, tad Dieva mīlestības nav jūsos.” Tātad, kā jūs varat būt stāvoklī no Dieva Vārda, kas nosoda pasauli, nosoda Holivudu, nosoda visu tās modi, nosoda visas šīs ballītes un to dzīvesveidu, un tā saukto...ko viņi dara reliģijas vārdā? Tas to nosoda! Kā šis Vārds var darīt grūsnu tādu cilvēku? Kā tā var būt sieviete ar īsi apgrieztiem matiem, izkrāsotu seju, šortos...?

175 Kā var sludinātājs, kurš dodas šeit uz semināru un paskatās uz Apustuļu darbiem 2:38, un redz, ka Bībelē nav neviena cilvēka, kas kādreiz būtu kristīts šajos titulos, un pēc tam joprojām apgalvot, ka viņš ir stāvoklī no Dieva Vārda? Viņš stāsta jums melus! Viņš ir pārdevis savu pirmdzimtību. Viņš ir izdarījis laulības pārkāpšanu pret to, ko pats ir teicis. Viņš ir atmests malā, laulības šķiršanā.

Dievam būs tikumīga draudze, tieši tā, Līgava!

176 Bībelē ir teikts: “Jūsos nav Vārda.” Tad kādus bērņus jūs dzemdējat? Grūsnie konfesionāļi. Tur nav bijis nāves, kas šķirtu jūs no jūsu pirmā mīļākā.

177 “Ko domās Džounsi, ja es sākšu raudāt un runāt mēlēs? Ko viņi domās, ja es pārkrīstīšos?” Kādas mulķības! Vai tu esi precējies ar Džounsiem? Vai arī tu esi precējies ar draudzi? Vai arī tu esi precējies ar Kristu, Vārdu?

178 Lūk, kāpēc viņa joprojām dzemdē viņa bērņus. Kādi bērņi viņai ir? Lūk, daži vārdi, kādos viņi šodien tos nosauc: Kaķi, Vaboles [“Beetle” angļu val.-Tulk.] Monstri, Rikiji, Riketes. Kaķi, Vaboles. Tie ir draudzes locekļi, protams, Kaina dēli, kuri ir tā viltīgā zvēra dēli, tik pievilcīgi kā neviens.

179 Tagad uz brītiņu tā pamatīgi ieskatieties savā dvēselē, paši ar savu garīgo izpratni. Vienkārši paskatieties apkārt. Šobrīd es runāju visiem šajā zemē. Paskatieties uz pāris minūtēm, jūs, tur Branhama dievnamā, jūs, savos dievnamos rietumu piekrastē, Arizonā un visur, kur jūs atrodaties, paskatieties uz sevi pāris minūtes. Jūs sakāt: “Šis vēstījums, ko tu sludini, brāli Branham, ir nepareizs.” Tikai mazliet paskatieties uz sevi! Ļauj Svētajam Garam pārbaudīt tavu prātu ar Vārdu. Jūs piekritīsiet šim vēstījumam. Ļaujiet Kristum, svaidītajam Vārdam, pārmeklēt jūsu apziņu. Ļaujiet Viņam ienākt jūsos un noskaidrot, vai tas ir pareizi vai nē. Un tā ir tikai viena vai divas lietas, bet tādu lietu ir simtiem!

180 Vai Bībele piekrīt tam, ka sieviete apgriež savus matus? [Sanāksme saka: “Nē.”-Tulk.] Vai Bībele piekrīt trīs kristībām Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā? [“Nē.”] Nekā tāda nav. Vai Bībele piekrīt, ka sievietes valkā vīriešu apģērbu? [“Nē.”] Nu, paņemiet kaut vai šīs trīs, kaut arī ir simtiem citu. Izpētiet to Dieva Vārda gaismā.

181 Jūs sakāt: “Es esmu draudzes loceklis.” Tāds bija Kains. Tāda bija Ieva. Bībele paredz, ka tāda būs Lāodikeja pēdējās dienās.

182 Ļaujiet Svētajam Garam pārmeklēt jūsu sirdsapziņu, un jūs piekritīsiet Daniēla 5:12 teiktajam, kad ķēniņiene nāca Belsacara priekšā un sacīja, ka viņa zina, ka viņu vidū ir pravietis Daniēls un ka viņš izklīdē šaubas.

Ļaujiet Svētajam Garam, Viņš ir šīs dienas Pravietis, ļaujiet Viņam ienākt jūsu sirdī tieši tagad un pārbaudiet to ar Dieva Vārdu, un visas šaubas par šo vēstījumu tiks izklīdētas. Viņš izklīdē visas šaubas. Jūs uzzināsiet, ka tas ir precīzi saskaņā ar Vārdu šai dienai.

183 Šodien jūs nevarat sludināt Lutera vēstījumu! Tas ietilpst tajā, bet tās ir kājas. Nevarat sludināt Vesliju! Nevarat sludināt Pentakostus! Mēs esam tālu ārpus tā. Viņi kļuva par konfesiju un nomira. Viņi ir tas stiebrs.

184 Stiebrs izauga kopā ar lapiņām, tas ir draudzes sākuma stāvoklis. Nu, tas neizskatās pēc tā pirmā grauda, kas iekrita zemē, pēc kvieša.

185 Otrā lieta, kas parādījās, bija ziedputekšņi. Tas joprojām neizskatās pēc grauda. Bet tas ir līdzīgāks tam. Tas sāk vairāk līdzināties tā īstā grauda tēlam. Bet tās lapiņas noteikti neizskatās pēc grauda, kas iekrita zemē. Tas ir tās dzīvības nesējs, kas bija graudā. Bet ko tas izdarīja? Tas kļuva par konfesiju un tādā pat veidā, kā tas notiek dabā, tas nomira.

186 Kas pēc tam? Dzīvība aizplūda uz augšu vārpās. Uz tās karājas vesela virkne mazu bumbiņu. Izskatās, ka uz tās ir mazi graudiņi; izskatās, ka tie ir tie īstie graudi, bet tas tā nav.

187 Tad tas pāriet sēnalā, un ko tas atnes? Sēnalu.

188 Lūk, paskaties uz kviešu graudu, kad tas kviesis tikko sāk parādīties.... (Kā teica Jēzus: “Kviešu grauds...”...) ...jūs paņemat to kvieša graudu un atverat to, nolaužat to no stiebra, paskatāties uz to un sakāt: “Mums ir kviešu grauds,” esiet uzmanīgi. Tas ir gluži kā grauds, bet tajā nav ne kripatiņas grauda. Tas ir tikai apvalks. Lūk, kas ir pentakosti.

189 “Tik līdzīgi,” kā ir teikts Mateja 24:24, “ka tas pieviltu pašus izredzētos pēdējās dienās, ja tas būtu iespējams.” Bet jūs novelciet apvalku pēc apvalka. Nekāda grauda tur nav. Grauds ir tur dziļi iekšā tajā, saprotiet.

190 Un tad dzīvība iziet no tās konfesijas un ienāk graudā. Kas notiek tad? Kad grauds sāk augt un kļūst lielāks, sāk izplesties, konfesija no tā atdalās. Kāpēc mēs neesam izveidojuši no tā konfesiju? Tādas nekad nebūs. Tas ir tas grauds. Tālāk tas vairs nevar iet. Mēs esam beigu laikā. Kas tam ir jādara tagad? Jāguļ saules klātbūtnē, lai nogatavotos. Tieši tā. Vārdam ir jānogatavojas jūsu sirdī, lai tas, par ko mēs tagad runājam, rastos un dzīvotu. Tieši tā.

191 Tad jums vairs nebūs nekādu šaubu, ja jūs ļausiet Svētajam Garam jums to atklāt. Tāpat kā tā ķēniņiene sacīja par Daniēlu.

192 Jūs varētu teikt: “Kāds tam visam sakars ar pateicības dienu? Par ko tu runā, brāli Branham? Pulkstenis jau ir bez ceturkšņa deviņi, bet tu vēl neesi runājis par pateicības dienu.” Tas ir šai dienai atbilstošs vēstījums, manā skatījumā! Protams!

193 Piligrimu tēvi tajā laikā bija ļoti pateicīgi par savu jaunatklāto dzīvesveidu, par to, ka viņi varēja nošķirties no vecajām angļu konfesijām un ticības mācībām; ka viņi varēja apprecēties ar jauno Vārdu, kas bija svaidīts viņu periodam. Tā ir taisnība. Ar jauno svaidīto Vārdu viņu periodam, viņu dienai!

194 Tāpēc mēs kā piligrimi varam būt pateicīgi kā Ābrahāms; mēs esam nošķīrušies no pasaules lietām un tā, kas tai pieder. Ābrahāms bija piligrims. Dievs mūs ir nošķīris no visām mirušajām reliģijām (es tagad runāju uz visiem šajā zemē) no visām mirušajām ticības mācībām! Uz kuriem? Viņš mūs ir nošķīris un atvēris mums jaunu zemi, jaunu vēstījumu šai dienai!

195 Vasarsvētku kustība ir izžuvusi un nomirusi tāpat kā Lutera, Veslija un visi pārējie. Tagad tā ir tikai apvienojušos baznīcu grupa. Tajā ir labi cilvēki, bet viņiem ir jāiznāk ārā.

196 Ko Viņš darīja? Viņš mums atvēra pēdējā vēstījuma Septiņus Zīmogus. Vai esat to pamanījuši? Septiņus Zīmogus, ar kuriem bija apzīmogoti visi septiņu draudzes periodu noslēpumi. Viņu dienās reformatoriem nebija laika to izdarīt. Viņi nedzīvoja pietiekami ilgi. Bet šī svētīgā Septiņu Zīmogu atklāsmē mums tika atklāta pēdējās dienās pēc pravietojuma, kas izskanēja Arizonā.

197 Kā es nesen jautāju Dievam: “Ko Tu dari ar mani šeit, šajā tuksnesī?”

198 Vai jūs zinājāt, ka Jauno Derību...tas ir, Veco Derību sarakstīja Mozus? Protams, to izdarīja viņš. Pirmajās četrās grāmatās ir aprakstīti visi likumi: 1. Mozus grāmata, 2. Mozus grāmata, 3. Mozus grāmata, un 5. Mozus grāmata. Viņš uzrakstīja Veco Derību. Lai to izdarītu, viņam bija jāatstāj visi radnieki un mīļie un jādodas tuksnesī.

199 Pāvils uzrakstīja Jauno Derību. Tā tas ir. Viņš uzrakstīja vēstuli Romiešiem un visas pārējās vēstules, vēstuli Ebrejiem, vēstuli Timotejam un tā tālāk. Un, lai to izdarītu, viņam bija jānošķiras. Viņš devās uz Arābiju un trīsarpus gadus pavadīja tur tuksnesī, un saņēma atklāsmi par Dievu.

200 “Ak,” jūs sacīsi, “un kā tad Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa evaņģēlijs?” Tie bija rakstu mācītāji un vienkārši pierakstīja to, ko Jēzus darīja.

201 Pāvils sadalīja un salika Vārdu kopā. Tās tas ir. Nu, paskaties, ja jau bija vajadzīgs, ka viņiem bija jādodas tuksnesī, prom no sev tuviem cilvēkiem...

202 Vai atcerieties svētrunu “*Cik ir pulkstenis, kungi?*” Cik daudzi to dzirdēja? Tad sakiet “Āmen”. [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Vai tas bija pilnīgi nekļūdīgi? [“Āmen.”] Pēc tam, šajās pēdējās dienās, mēs esam saņēmuši atklāsmi vēstījumam no Tā Kunga Dieva, lai sapulcinātu Viņa Līgavu! Tas nebija apsolīts nevienam citam periodam. Tas ir apsolīts šajā periodā: Malehijas 4, Lūkas 17:30, Jāņa 14:12, Joēla 2:38. Šie apsolījumi ir precīzi tas pats, kā Jānis Kristītājs identificēja sevi Rakstos.

203 Jēzus sevi identificēja. Ko tad viņi teica? “Nost ar šādu cilvēku! Jānis ir mežonis.” Draudze nespēja to pieņemt. Šis ir paraugs. Arī šodien draudze nespēs to pieņemt.

204 Bet izredzētajiem...Dievs aicina izredzētos, viņi to zina, aicina tikumīgo Līgavu, Vārdu, pēdējās dienas draudzi, mūsu Kunga Jēzus Kristus, Vārda, izredzēto kundzi. Ja Jēzus ir Vārds... Cik daudzi tam tic? [Sanāksme saka: “Āmen!”-Tulk.] Labi, Līgava vienmēr ir daļa no Līgavaiņa – tād Līgava nebūs kāda konfesija. Lai tā būtu Kristus Līgava, viņai būs jābūt izpaustajam Vārdam. Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs. Viņš pateica, kā Viņš to izdarīja. Viņš vienmēr turas pie tā parauga. Viņš vienmēr ir to darījis pēc tā parauga. Viņš vienmēr, katru reizi, ir darījis to pēc tā parauga. Viņš to dara atkal, izsaukdams Savu tikumīgo Līgavu pēdējā dienā, to jauko Rebeku, kas gaida Savu Īzaku. Cik brīnišķīgs laiks!

205 Šeit kļūst redzamas tās divas grāmatas, kas jums būs noslēpumainas, kad lasīsiet grāmatu par *Septiņiem draudzes periodiem*. Abas šīs grāmatas, Dzīvības grāmata... Daži saka, ka, ja tavs vārds ir ierakstīts grāmatā, tad to nevar izņemt, bet citi saka, ka Viņš izņem tavu vārdu no Dzīvības Grāmatas. Tieši šeit šis jautājums kļūst skaidri redzams. (Varbūt es uz pāris minūtēm apstāšos, man šeit ir dažas piezīmes, un pieskaršos tam, pirms mēs beigsim.)

206 Dzīvība Dievam ir kaut kas svēts, un tā ir ierakstīta kādā grāmatā. Dievs ir dzīvības autors. Vai jūs tam ticat?

207 Mūsu dabiskā dzīve, kas mums ir šeit, ir tikai izkropļojums. Tai patiesībā vajadzēja būt tai pareizajai dzīvei jau no sākuma, taču to izkropļoja dabiskā piedzimšana. Pirmā dzīve jeb tava pirmā laulība...tu tiki salaulāts, piedzimstot dabiski. Dabisks akts, savienojas dabiskas cilvēciskas būtnes, vīrietis un sieviete, viņiem ir seksuālas attiecības, kas atnesa tavu pirmo dzīvi šeit, bet tā ir saistīta ar grēku un nāvi! Kā gan jūs nespējat ieraudzīt čūskas sēklu?

208 Kad redzat sievieti, blakusproduktu.... Neviena cita sieviešu dzimtes būtne nav veidota šādā veidā, lai viņu būtu iespējams pievilt. Dievs zināja. Ja Viņš nezināja beigas no sākuma, tad Viņš nav Dievs. Ja Viņš nav bezgalīgs, ja Viņš nav... Viņš nevar būt bezgalīgs, nebūdam viszinošs un visuresošs, nezinot visas lietas. Viņš ir mūžīgs. Tāpēc Viņš visu zināja, un Viņam vajadzēja uztaisīt to sievieti.

209 Vīrietim nebija sievas. Sieva un vīrietis bija viena būtne. Viņā bija sievišķais un vīrišķais gars.

210 Dievam nācās tos atdalīt un paņemt blakusproduktu pēc tam, kad visa radība jau bija radīta. Neviena Dieva radītā sievišķā būtne, kas bija sākotnējā radīšanā, nevarēja rīkoties kā sieviete. Viņa tika izveidota tā, lai varētu to darīt. Viņš zināja, ka viņa to izdarīs. Ja Viņš to nebūtu zinājis, tad Viņš nebūtu Dievs.

211 Bet, redziet, tām īpašībām, kas bija Dievā, bija jātiek parādītām. Viņā bija tas, ka Viņš bija Glābējs. Un, lai viss būtu nevainojami izdarīts, tā kā tas Viņam bija, tad nekas nevarētu aiziet pazušānā. Ak, neesiet tagad kā bērni, esiet vīrieši un sievietes! Mēs esam ceļa galā. Ievērojiet.

212 Lūk, tā bija ar nāvi saistīta daba. Tavs pirmais vīrs, kas valdīja pār tevi, bija tava daba, caur tavu dabisko piedzimšanu. Pēc savas dabas tu mīli pasauli, jo tu esi pasaule un pasaules daļa. Vai pareizi? Tava dabiskā vēlme bija mīlēt pasauli, kuras daļa tu esi. Tu esi tās dabas daļa. Vai jūs tam ticat? Un tā ir tava dabiskā daļa.

213 Tieši tāpēc tev ir jāatdzimst no augšienes. Tev ir jāatdalās; tev ir jānomirst tam pirmajam vīram. Tu nevari dzīvot kopā ar to. Tu nevari vienkārši teikt: “Nu, es ar viņu izšķiršos un nolikšu viņu maliņā līdz piemērotam brīdim.” Nē. Tā nav laulības šķiršanas vēstules rakstīšana! Viņš mirst! Šīs pasaules dabi ir jāmirst! Katrai tās daļiņai ir jāmirst. Tev ir jābūt atkal savienotam ar citu Dabu.

214 Tavs pirmās dabas vārds, tas piedzima un tika ierakstīts kādā dzīvības grāmatā. Tur ir ierakstīti arī visi tavi darbi. Viss, ko tu esi darījis, būdam pakļauts šai dabi, ir ierakstīts kādā grāmatā, un šī grāmata saucas dzīvības grāmata.

215 Daniēla grāmatā jūs ieraugāt, kā viņš pienāk pie “Cienīgā Sirmgalvja, kura mati bija balti kā vilna. Desmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši nāca kopā ar Viņu, lai kalpotu Viņam; Līgava. Un tad tika atvērtas grāmatas. Un tika atvērta vēl viena grāmata, kas ir Dzīvības Grāmata.” Redzat? Svētie tur jau atrodas, draudze, Līgava. “Tika atvērta vēl viena grāmata, kas bija Dzīvības Grāmata.”

216 Lūk, tu... Bet, kad tevi no šīs savienības atdalīja garīgā nāve..... Tava dabiskā vēlme ir apgriezt matus, tava dabiskā vēlme ir valkāt šortus, izkrāsot seju, tava dabiskā vēlme ir būt intelektuālam un zinošam, zināt kaut ko labāk nekā citi. Lūk, ko vēlējās Ieva. Viņa gribēja tieši to.

217 “Nu, gan! Tu mazais, niecīgais sludinātāj, tu vēl tur stāvēsi un mani mācīsi? Man ir tāds un tāds doktora grāds.” Tas tikai attālina tevi no Dieva katru reizi, kad tu pievieno vēl kādu. Saprotat? Tā ir taisnība. Tā tas ir. Saprotat?

218 Tieši to paņēma Ieva. Lūk, ar ko viņa tika apaugļota. Tieši tāda ir draudze šodien, caur Bībeles skolām un intelektuālo. Bet paskatieties, neviens nav vienisprātis ar to otro, ir liels juceklis tieši tā, kā ir teikts Bībelē: “Bābele.”

219 Līgava zina, kur viņa stāv. Viņa skaitliski ir ļoti neliela. Daudz izglābto nebūs, tikai ļoti, ļoti, ļoti nedaudzi. Jūs sakāt: “Nu, tur ir teikts, ka tūkstoši?” Jā. Bet viņi nāk no diviem gadu tūkstošiem, no katra perioda, kur viņi iznāca.

220 Lutera periods un tā grupa; pēc tam viņi nomira, un viņi izveidoja konfesiju. Tad nāca Veslijs, tad pentakosti un tā tālāk. Un visi tie mazie zariņi no baptistiem, prezbiteriāņiem, nācariešiem, svētuma piligrimiem un tā tālāk, saprotiet, tie visi atzarojās no turienes kā lapas.

221 Taču, atceraties, kad tas turpinājās un graudi sāka nogatavoties, jūs redzat, ka pirms tas grauds var nogatavoties, visam, kas ir stiebrā, ir jābūt mirušam. Aleluja! Vai tad jūs neredzat, kur mēs šobrīd atrodamies? Dzīvība atkal ir graudā! Kas tas ir? Tieši tāds pats grauds, kas nokrita zemē, tas pats Jēzus Līgavas veidolā, tas pats spēks, tā pati draudze, tā pati lieta, tas pats Vārds. Tas pats Vārds izsūcās caur visam tam un iznāca šeit, un tagad nonāk līdz augšdaļai. Un visa tā Dzīvība, kas izgāja cauri šejieni, salasīja savus cilvēkus. Tagad tā veidojas šeit augšdaļā, Aizraušanai! Ja Kungs dos, es par to runāšu rītvakar vai nākamajā vakarā.

222 Un tā, no tavas pirmās laulības tevi atdalīja garīga nāve. Tagad tu esi piedzimis no jauna jeb apprecējies no jauna, jaunā garīgā laulībā; ne ar savu dabisko dzīvi un pasaules lietām, bet ar Mūžīgo Dzīvību. Tas dīglis, kas bija tevī pašā sākumā, ir tevi atradis.

223 Tagad tava vecā grāmata ir prom, līdz ar veco laulību. Tavs vārds tavā vecajā...tas ir pārvietots. Nu tu saki: “Vai tu gribi teikt, ka mana vecā grāmata....” Dievs ir to iemetis Savā aizmirstības jūrā. Dieva priekšā tu esi pilnīgs.

224 Lūk, tavs vārds tagad ir ierakstīts jaunajā Grāmatā, nevis dzīvības grāmatā, bet gan Jēra Dzīvības Grāmatā, ko Jērs ir izpircis. Nevis tā vecā grāmata par tavu dabisko laulību, bet par tavu jauno, Līgava! Aleluja! Tava jaunā dzīve ir Jēra Dzīvības Grāmatā, tava laulības apliecība, aleluja, kur kontroli pārņem tavs īstenais mūžīgais dīglis, kas bija pašā sākumā. Tagad tev ir ne tikai piedots, bet tu esi attaisnots. Slava! Attaisnots! Romiešiem 5:1 ir teikts, jā, Romiešiem 5:1 ir teikts: “Tad mums, ticībā taisnotiem...”

225 Paskatieties, ko nozīmē tas vārds. Tas vārds nenozīmē “piedots”. Tas vārds nozīmē “taisnots”. Tas nenozīmē, ka jums ir piedots.

226 Piemēram, ja tu būtu dzirdējis, ka es biju piedzēries un esmu darījis sliktas lietas un visu ko citu. Tad tu atnāktu un pateiktu man... Bet tad tu uzzinātu, ka es to neizdarīju, tad tu atnāktu pie manis un teiktu: “Brāli Branham, es tev piedodu.” Piedod man? Es taču to vispār neesmu darījis. Saprotat?

227 Lūk, ja es to patiešām izdarīju, es esmu vainīgs. Bet tu varētu piedot man, un es nebūtu vainīgs. Un tomēr es neesmu taisnots, jo es patiešām to izdarīju.

228 Bet vārds “taisnots” nozīmē, ka tu nekad to neesi darījis. Tas vispār netika ņemts vērā, it

nemaz. Kā tas ir iespējams? Dieva aizmirstības jūras Grāmatā, tava vecā grāmata un laulība ir šķirta un mirusi, tā vairs nav pat Dieva atmiņā. Āmen. Tu esi taisnots! “Tā tad būdami taisnoti...” Tā bija apsūdzība. Tu tiki apsūdzēts. Tu to vispār neesi darījis! Jūsu vecā laulība ir Dieva aizmirstības jūrā. Tu vispār nekad neesi bijis precējies! Viņš, Līgavainis, pats uzņēms tavu kaunu tavā vietā. Viņš ieņēma tavu vietu, jo vēl pirms pasaules radīšanas tu biji iepriekšnolemts Viņam, lai būtu Viņa Līgavā. Tā saka Bībele. Tu esi iepriekšnolemtā Sēkla.

229 Kā tas vispār varēja notikt, ka tu to izdarīji? Tevi pievīla tava pirmā laulība, tava laulības pārkāpēja māte Ieva. Tā nav tava vaina. Caur savu dabisko piedzimšanu tu kļuvi līdzīgs Ievai, kura pārkāpa laulību. Tas ir iemesls, kāpēc tu piedzimi kā laulības pārkāpēja. Tu jau no paša sākuma esi grēcinieks. Tā ir taisnība. Tu tiki apmānīts. Tu nebiji... Nē, tā nav tava vaina.

230 Tu nekad to nedarīji, jo tam mazajam dīglim, kas bija tevī, bija jāklūst par tevi pirms pasaules radīšanas. Dievs ierakstīja tavu vārdu Jēra Dzīvības Grāmatā.

231 Kā tajā manā stāstā par mazo ērgli, jūs visi esat to dzirdējuši. Vista... Reiz kāds vecs zemnieks nolika vistu uz... Redziet, viņam nebija pietiekami daudz vistu...olu, ko likt zem vistas, tāpēc viņš atrada ērgļa olu un palika to zem vistas. Kad tas ērglis izšķīlās, viņš izskatījās pēc jocīgākā cāļa, kādu tās vistas jebkad bija redzējušas, ērglēns tām sekoja. Un vista darīja: “Ko, ko, ko, ko.”

232 Mazais ērglēns sacīja: “Es nezinu, ko tā skaņa nozīmē, bet tik un tā viņai sekošu.”

233 Un viņi iegāja pagalmā un sāka rakņāties mēslu kaudzē. Un viņa tik: “Ko, ko, ko. Tas ir labi. Tas ir labi. Pievienojieties mums. Un šis ir...”

234 Šis mazais ērglēns, viņš nevarētu ēst kaut ko tādu. Viņš vienkārši gāja ar vistām tikai tāpēc, ka viņš nezināja. Viņš nezināja, ko darīt. Un tad viņa devās tur ārā un atrada *to* un *šito*, un mazais ērglēns vienkārši...viņam nācās to ēst, bet viņš nezināja, kā to darīt. Viņš bija redzējis, kā to dara visi šie cāļi, bet ar viņu tas bija citādāk. Viņam tas nepatika.

235 Un tā, kādu dienu tā māte saprata, ka viņa bija izdējusi divas olas. Tāpēc viņa sāka meklēt to otru, lidojot apkārt, meklējot, kā tas varenais Svētais Gars. Kādu dienu viņa lidoja virs vistu kūts, virs tās konfesijas. Viņa paskatījās uz leju un ieraudzīja savu mazuli. Viņa iekliedzās. Tā bija Balss, kas atbalsojās viņa iekšienē. [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] Ak, tas izklausās pareizi! Ak! Lai tikai īstenais Dieva iepriekšnolemti dzimušais dīglis, kas ir Dieva iepriekšnolemts, sadzird Dieva Vārdu – viņam tā ir mūzika. Viņš zina, ka tā ir patiesība.

236 Katrā ziņā viņš ir noguris no šīm konfesionālajām lietām: “Pievienojies mums. Nāc, ej kopā ar mums. Mums ir saviesīga tikšanās. Mums ir *tas*, mums ir...” Tam mazajam draudziņam tas vienkārši neizklausījās pareizi.

237 Viņa sacīja: “Dēls, tu taču nepiederī šai grupai. Tu piederī man. Tu esi mans.”

238 Viņš teica: “Māmiņ, tas izklausās reāli. Kā es tikšu no šejienes prom?”

239 “Vienkārši palecies uz augšu. Es tevi satveršu.” Hm-hm. Tas ir viss, kas tev ir jāizdara.

240 Ja šis svaidītais Dieva Vārds tiks apstiprināts tāda cilvēka priekšā, kurš ir dzimis, lai kļūtu par Dieva dēlu, kurā ir šis iepriekšnolemtais dīglis šai stundai, tad viņš ieraudzīs Dieva Vēstījumu, tikpat droši, kā ir Dievs Debesīs. Mārtiņš Lutērs to ieraudzīja viņa laikā. Veslijs to ieraudzīja viņa laikā. Pentakosti to ieraudzīja viņu laikā. Kā ir ar tevi? Hm-hm. Viņi kļūva par konfesiju. Šeit ir Vārds, kas to nosoda, stāstīdams jums to, kas mums ir nepieciešams šodien, un tieši: Malehijas 4. [3.] nodaļa un visi pārējie apsolījumi šai stundai. Ko tu redzi? Uz ko tu skaties? Āmen. Te nu mēs esam. Īstais, neviltotais ērglis dzird. “Manas avis pazīst Manu balsi, un tās nesekos svešiniekam.”

241 Kāpēc? Tāpēc, ka tas tur tika ielikts caur iepriekšnolemtību. Tev bija lemts kļūt par Dieva dēlu. Tu biji Dievā jau pirms pasaules radīšanas. Tikai šajā laikā tu esi izpausts Viņa godam un slavai. Kā tu varētu to izdarīt, necienot Viņa Vārdu un nestāvēt ar katru Dieva Vārdu? Tieši tā. Tu esi daļa no šī Vārda caur iepriekšnolemtību, jo, redziet, Dievs ir Vārds. Vai jūs tam ticat? [Draudze

saka: "Āmen."-Tulk.]. Tātad, ja ... Viņš vienmēr ir bijis Vārds. "Iesākumā bija Vārds." Un, ja Vārds bija Dievs, tad tu biji Dievā. Vārds, tā daļa, kas ir jāattēlo tev, bija Dievā pirms pasaules radīšanas. Viņš tevi redzēja. Viņš tevi zināja. Viņš tevi tam iepriekš nolēma.

242 Es jums saku: tāpat kā tas ērglis atpazīna šo Balsi, tā arī īstens no augšas dzimis kristietis atpazīst Dieva Balsi, kas runā caur šo Vārdu, kad viņš redz to svaidītu un apstiprinātu. Redziet, viņš paskatījās uz augšu. Viņš neskatījās uz to veco vistu, kas tur kluksēja: "Pievienojies mums un nāc uz *šejienu*, un ej uz *turieni*, un ej uz *šejienu* un *turieni*." Viņš ieraudzīja tādu būtni, par kādu viņš pats gribēja kļūt, planējošu debesīs, kļiedzošu, brīvu, augstu pacēlušos virs visiem šiem maitasputniem un zemes lietām. Aleluja! Viņš gribēja būt tāds, jo būt tādām bija viņa iekšienē.

243 Un cilvēkam, kas dzimis no Dieva, Dieva dēlam, ir jābūt Dieva dabai. Viņam ir jābūt kā Dievam. Viņš godina Dievu. Viņš ir daļa no Dieva Vārda. Un šajās pēdējās dienās, kad tiek veidota Līgava, tieši tas pats spēks, kas Viņš bija sākumā, ir iznācis cauri visām šīm organizācijām un visam pārējam un ienācis Līgavā. Viņš nevar būt nekas cits, kā vien tas.

244 Šiem jūdiem būtu vajadzējis to redzēt savā laikā, kad viņi redzēja, kā viņu priekšā tiek izpausts tas, ko pravietis bija teicis par Viņu. Viņš teica: "Jūs pētāt Svētos Rakstus, domādami, ka tajos jums ir mūžīgā Dzīvība. Un tie liecina par Mani. Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man, bet, ja neticiet Man pašam, tad ticiet tiem darbiem, ko es daru."

245 Viņi sacīja: "Mūsu tēvi četrdesmit gadus ēda mannu tuksnesī. Mēs zinām, kur mēs atrodamies."

246 Viņš teica: "Un viņi visi ir miruši." Tas ir, uz visiem laikiem atdalīti. Visi miruši. Tur bija tikai trīs, divi no miljona, diviem miljoniem. Tas nozīmē viens no miljona.

247 Nu, injekcija... Ir vīrieša sperma un parasti viena auglīga sievietes olšūna. Ir viena olšūna un viens spermatozoīds, kas ir auglīgs. Vai esat kādreiz redzējuši liellopu krustošanu? Ievērojiet, ir miljons olšūnu, un ir miljons spermatozoīdu; un, kad tie tiek izlaisti, lai kopā dotos uz dzemdi, tie caur olvadu nonāk dzemdē, kur satiekas. Tur ir olšūnas, miljons olšūnu un miljons spermatozoīdu. Tikai viena no olšūnām ir auglīga, un tikai viens spermatozoīds veic apaugļošanu, lai gan tie visi ir dzīvi. Jūs tur varat redzēt mazos teliņus, kas tur kustas, tik niecīgus punktiņus, ka tos varētu uzlikt uz sērkokciņa.

248 Un Demos un pārējie šovakar to klausās. Un viņš atceras, kā mēs tos aizvedām...viņš aizveda mani uz turieni un parādīja, kā tas darbojas, tās mēģenes. Un ielika tur iekšā tikai tik daudz, ka tas ietilptu uz sērkokciņa galviņas, un tomēr tur bija tūkstošiem mazu teļu un buļļu. Taču dzīvos tikai viens no tiem. Tikai viens no tiem! Un tur ir liels kamols ar tiem. Un jūs pamanīsiet, ka viens no tiem izlīdīs šeit, pārrāpsies pār šo, dosies uz priekšu, tas spermatozoīds, atnāks uz šejieni; un viena olšūna iznāks no tām pārējām olšūnām, un viņi satiksies. Bet tie pārējie mirst. Kaut arī viņi ir dzīvi, viņi tomēr mirst.

249 Jo kaut kas to nosaka, kaut kas ir padarījis auglīgu šo un noteicis arī šo. Tā ir iepriekš nolēmšana, mans brāli. Protams. Dievs pats noteiks, vai tas būs zēns vai meitene, rudmatains vai melnmatains, lai kas tas nebūtu. Tas ir Dieva ziņā. Man tas ir lielāks noslēpums nekā piedzimšana no jaunavas. Taču ievērojiet, pārējie mirst.

250 Tur bija divi miljoni cilvēku, kuri izgāja, viņi dziedāja, kļiedza, viņi darīja visu ko. Viņi runāja ...nē, viņi nerunāja mēlēs. Bet viņi kļiedza un slavēja Dievu, un dejoja gar jūras krastu, un darīja visu to pašu, ko pārējie. Bet tikai divi no viņiem iegāja apsoltajā zemē: Kālebs un Jozua, tikai divi. Tas ir viens no miljona. Tas ir viens no miljona dabiskajā piedzimšanā. Katram no viņiem bija tā pati svētība.

Ak, jūs, pentakosti, es ceru, ka jūs nepamodīsieties pārāk vēlu!

251 Viens no miljona. Paskatieties, šodien pasaulē ir it kā pieci simti miljoni tā saukto kristiešu. Ja šie skaitļi ir patiesi, tad, ja atnāktu Jēzus, tad kopā ar Viņu aizietu tikai pieci simti. Nu, pasaulē

katru dienu pazūd pat vairāk cilvēku, un par to nekas nav zināms.

252 “Es saprotu, rakstu mācītāji sacīja...jūs zināt, ka...” “Kāpēc rakstu mācītāji saka, ka vispirms ir jānāk Ēlijam?” Tas bija jautājums, ko viņi uzdeva Jēzum.

253 Viņš teica: “Ēlija jau ir nācis, bet jūs to nezinājāt.” Redzat? Viņš darīja tieši to, kas par Viņu bija teikts Rakstos. “Tā jācieš Cilvēka Dēlam, kad...” Viņi neatpazīna Viņu, kaut arī visi piederēja pie draudzes, visi apgalvoja, ka ir dzīvi.

254 Un lai tikai patiess, no jauna dzimis kristietis, īsts Dieva kalps sadzird to Dieva Vārdu, viņš izlīdīs cauri visām tām konfesijām uz to patiešām auglīgo augsni, caur Vārdu, uz to dobi. Viņš to vienkārši paveiks. Es nezinu, kā viņš to paveiks. Dievs ir noteicis, ka tas notiks.

255 Tu tiki apkrāpts jau sākumā caur tavu pirmo laulību. Tagad tu zini, kas ir patiesība. Tieši tā, kā es sacīju par to ērglēnu, kad viņš sadzirdēja Līgavaiņa Balsi, viņš iegāja tajā, tajā svaidītajā, apstiprinātajā Dieva Vārdā šai pēdējai dienai.

256 Noass bija tas apstiprinātais Vārds viņa laikam. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Nu, šodien viņa vēstījums nedarbosies.

257 Mozus bija tas apstiprinātais Vārds viņa laikā. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Tomēr tagad tas nedarbosies. Jēzus bija...

258 Jānis bija apstiprinātais Vārds. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Taču Jēzus laikā tas nedarbojās. Noteikti. Tik tiešām. “Bauslība un pravieši bija līdz Jānim, bet kopš tā laika Debesu valstība...”

259 Apustuļi, tie, kas izveidoja Bībeli... Reformācijas laikā uzradās Luters, bet šodien viņa vārdi un viņa draudze nedarbosies. Tas pats attiecas arī uz Vesliju vai pentakostiem. Viņu laikā tas darbojās.

260 Bet tagad ir cita diena. Tā ir Septiņu Zīmogu atvēršanās. Es zinu, ka jums tas izklausās dīvaini, bet Dievs to ir tik pilnīgi apstiprinājis. Par to nav nekādu jautājumu. Vienkārši nevainojami! Es to nesēju šajā vietējā draudzē. Es runāju cilvēkiem visā valstī. Saprotat? Dariet, ko vien vēlaties.

261 Un tā, ievērojiet, šīs dienas svaidītais Vārds, kura daļa tu esi, pateicoties iepriekšnolemtībai. Tiklīdz tu to izdzirdēji, tu uzreiz saprati, ka tu esi ērglis. Tu arī saprati, ka tu nekad neesi bijis konfesionāls cālis. Tu zināji, ka tur kaut kas nebija kārtībā. Tur bija kaut kas nepareizs, tā tas ir, tu jau no sākuma zināji, ka esi nokļuvis tajās lamatās.

262 Viņš, Līgavainis, paņēma prom tavu kaunu un “iemeta to aizmirstības jūrā, mazgājot tevi Vārda Ūdenī un ar Dzīvības Asinīm”. Tieši tā ir teikts Bībelē. Tavs pirmais vīrs bija pasaule. Bet tas svaidītais Līgavainis, kas tevi iepriekš nolēma, vai Viņš nomazgāja tevi, mazgājot...draudzes ūdenī? [Draudze saka: “Nē.”-Tulk.] Tas neizklausās pareizi, vai ne? [“Nē.”]. Kaut ko tādu jūs varētu atrast kādā rokasgrāmatā, bet ne Dieva Bībelē. “Mazgājot Vārda ūdenī.” Vārdā! Saprotat? Caur...

263 Tu stāvi pilnībā attaisnots, it kā tu nekad to nebūtu darījis. Tagad šis ir mans vēstījums draudzei, jo jūs...jo mēs drīz beigsim mūsu translāciju. Tu stāvi...ja tu stāvi uz Dieva Vārda un ar Dieva Vārdu, ar katru āmen, ar katru mazāko Rakstu zīmīti, ar katru nodaļu, kur tu stāvi? Es cenšos jums pateikt: ejiet prom no šīm sēnalām un tieciet tur pie kviešiem, kur jūs varat nogatavoties Dēla klātbūtnē. Es dzirdu, kā tuvojas kombains. Tu stāvi pilnīgs, attaisnots, it kā tu nekad to nebūtu darījis. Aleluja!

264 Tā tik ir pateicības diena! Es jūtos patiešām labi. Es esmu pateicīgāks par šo, kā par jebko, ko es zinu.

265 Tu esi tā šķīstā, tikumīgā, bezgrēcīgā dzīvā Dieva Dēla Līgava. Ikviens vīrietis un sieviete, kas ir dzimuši no Dieva Gara un ir mazgāti Jēzus Kristus Asinīs, un tic katram Dieva Vārdam, viņi ir tādi, it kā nekad nebūtu grēkojuši. Tu esi pilnīgs. Jēzus Kristus Asinis! Kā jūs varat... Ja kāds cilvēks...

266 Ja šorīt man būtu jāmirst, bet kāds cilvēks ieņemtu manu vietu, es vairs nevarētu mirt par šo grēku. Kāds ieņēma manu vietu.

267 Un Jēzus, Vārds, bija tas, kurš ieņēma manu vietu. Viņš kļuva par mani, lai es, grēcinieks, varētu kļūt par Viņu, Vārdu. Āmen. Ļaujiet man uzticīgi pieturēties pie tā, nevis pie draudzes. Pie Vārda! Āmen.

268 Ak, šī Kristus un Viņa draudzes garīgā savienība, kad miesa kļūst par Vārdu un Vārds kļūst par miesu, izpausts, apstiprināts. Tieši tas, kas Bībelē ir pravietots par šo dienu, jau notiek, dienu no dienas. Nu, tas tur notiek tik strauji, tajos tukšnešos, un tās lietas, kas notiek, ka es nespēju tam visam sekot līdz. Mēs esam tuvu tam, kad atnāks Jēzus, lai savienotos ar Savu draudzi, kad Vārds kļūst par Vārdu. Svētā Gara sauciens, pārbaudot sirdis!

269 Tu stāvi, pilnīgs. Bet galvenais – tu nekad neesi grēkojis. Dievs par to pat nezina, jo tas atrodas aizmirstības jūrā. Tu to nekad neesi darījis. Apvainotājs tevi par to apsūdzēja, taču īstenībā tev jau no paša sākuma bija lemts kļūt par Dieva dēlu vai meitu. Tu tur stāvi, nomazgāts, un tava vecā šķiršanās grāmata ir aizmesta, un tā ir mirusi, tā vispār vairs neeksistē, pa ne Dieva domās.

270 Tu esi tā tikumīgā Kristus Līgava, nomazgāta Kristus Asinīs. Dārgais, tikumīgais, bezgrēcīgais Dieva Dēls stāv kopā ar šķīstu, nevainojamu Līgavu-Vārdu, kuru Viņš ir nomazgājis ar Savu Asiņu ūdeni, kas kļuva par miesu un izpaudās, lai Viņš paņemtu pie Sevis tevi, kas bijī iepriekšnolemts Tēva krūtīs pirms sākuma, tāpat kā bija Viņš. Viņš bija tas lielais Dieva atribūts, ko sauc par mīlestību.

271 Lai kas jūs nebūtu, jūs esat Dieva kalpi – lai ko Dievs no jums vēlētos, lai kur jūs atrastos. “Dievs ir ielicis draudzē dažus par apustuļiem, praviešiem, skolotājiem, ganiem...” Viņš tos ielika ar Savas iepriekšnolemšanas spēku. Un jūs tādi bijāt jau no paša sākuma.

272 Tavas pirmās kāzas tika anulētas. Tās tas ir. Pirmkārt, tu to nekad neesi darījis. Un ir tikai viens veids, kā to varēja izdarīt, un tas ir – pats Dievs nonāca un ieņēma tavu vietu kā Dieva Dēls Jēzus Kristus, un nomazgāja tevi ar ūdeni, nomazgādams tevi Vārda ūdenī. Vārds, nevis konfesija! Tevi nomazgāja Vārds. Bet, ja tu nestāvi Vārda ūdenī, kā tad tu gribi tikt nomazgāts? Tu joprojām esi tikpat aptraipīts, kā bija Ieva.

Dārgais, mirstošais Jērs, Tavas dārgās Asinis
Savu spēku nekad nezaudēs,
Līdz visa Dieva draudze izpirtā
Glābta būs, lai grēkā tā vairs nebūtu.

273 Kas ir grēks? Grēks ir “neticība”. Neticība kam? Vārdam; neticība Dievam, kurš ir Vārds.

274 Tīrs un nevainojams. Ak, aleluja! Drīz mēs pacelsimies debesīs, āmen, būdami gatavi. Aizdomājieties, jūsu drēbes ir mazgātas ar asiņojošā Vārda ūdeni! Vārds kļuva par Asinīm. Šis Vārds asiņoja par tevi, un tu esi nomazgāts asiņojošajā Vārdā. Asiņojošais Vārds! Dieva dzīvība Vārdā, un šis Vārds asiņoja par tevi, lai tu varētu tikt nomazgāts no to prostitūtu nešķīstības un tiktu attīrīts un padarīts svēts, mazgājoties Vārda ūdenī, kas jūsu domas un sirdi dara balstītu Dievā un Viņa Vārdā.

275 Nu, kā jūs zināt, ka tā ir taisnība? Kad Dievs nonāk un apstiprina, un pierāda to.

276 Tu saki: “Es neticu šādam skaidrojumam.” Viņi neticēja Jēzus skaidrojumam, bet Dievs to apstiprināja. Viņi neticēja Noasa skaidrojumam, viņi neticēja Mozus skaidrojumam. Viņi bija gatavi pieņemt Bileāma versiju par to: “Mēs visi esam vienādi, tāpēc vienkārši saiesimies kopā.”

“Atdalies,” saka Bībele, “no neticības.”

277 Aleluja! Lūk, ievērojiet, ka tu ne tikai esi tas, bet tu dodies uz Kāzām debesīs. Un tev ir uzvilks iepriekšnolemtās, nepelnītās žēlastības laulības gredzens, žēlastības gredzens, ko tu pats neesi nopelnījis. To izdarīja Dievs pats. Viņš tevi zināja pirms pasaules radīšanas, tāpēc Viņš uzvilka tev šo laulības gredzenu jau tur: Viņš ierakstīja tavu vārdu Grāmatā. Kāda Pateicības diena! Aleluja!

Slava mūsu Dievam!

278 Nobeigumā es gribētu pateikt sekojošo. Mēs visi zinām, ka mūsdienu Vasarsvētku draudze tās pašreizējā stāvoklī... Īstenībā es visas konfesijas sasienu kopā, jo tās tāpat neatšķiras viena no otras. Atcerieties, ka vispirms Viņš sasies un sadedzinās nezāles. Viņš ņem... Sākumā Viņš savā visus kviešu stiebrus un to visu sadedzina; un tad Viņš paņem...nāk, savāc Savus kviešus un aiznes tos mājās. Viņi visi sanāk kopā saišķos, metodistu, baptistu, Vasarsvētku saišķis, viņi visi dodas uz ekumēnisko padomi. Tas arī viss. Viņi visi tiek sadedzināti. Saprotat?

279 Mēs visi zinām, ka mūsdienu draudze savā pašreizējā stāvoklī, savā pašreizējā kondīcijā nespēj izpildīt šo lielo uzdevumu, ko Dievs ir devis draudzei šai dienai. Cik daudzi no pentakostiem var pateikt uz to "āmen"? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pareizi. Saprotat? Tas ir...

280 Mēs esam unitārieši, divvienības sekotāji, trīsvienīgie, *tas, šis un tas*, strīdi, cīņas. Viens ir *tas*, bet otrs ir *šis* vai *tas*. Bet ikviens no viņiem baidās nostāties Vārda priekšā, tikt pārbaudīts. Redzat? Viņi zina. Tu vari par to ar viņiem runāt, un viņi tik un tā teiks: "Es neko nevaru darīt. Es nevaru tam ticēt. Mani neinteresē, ko dara viņš. Es..." Vai redzat? Vai redzat? Tas parāda, kas ir tava mamma un tētis. "Kādu dienu tu varētu kļūt par apgabala prezbiteri. Tu varētu būt *tas, tas* vai *šitas*." Labāk esi Dieva dēls.

281 Mēs zinām, ka draudze nevarētu, ka Vasarsvētku draudze savā pašreizējā stāvoklī nekādā veidā, nekādā veidā nespētu īstenot pēdējās dienas vēstījumu. Vai varētu? [Sanāksme saka: "Nē."-Tulk.] Nu, viņi nespēj vienoties pat par vienu vai diviem Vārdiem Bībelē. Kā jūs grasāties to panākt? Tas nav iespējams. Tādējādi jūs redzat, ka konfesija paliek ārpusē. Tā ir taisnība.

Tie būs tie izredzētie cilvēki, kuri būs tam izredzēti. Saprotat?

282 Lūk, ir zināms...un mēs visi zinām, ka pilnīgi visas konfesijas, pentakosti un visas citas, ir mīrušas priekš no augšas dzimušajiem šī vēstījuma kristiešiem. Hm-hm. Tavš pirmais vīrs ir miris. Tu zini, ka viņš ir miris. Dievs ļāva tam nomirt. Ar to ir cauri. Visas tās zinātniskās, intelektuālās, izglītojošās, zinātniskās metodes, ko piedāvā tā sauktās Bībeles skolas un pārējais, ir zudušas. Ko tas ir izraisījis? Dalīšanos, unitārieši *šeit*, trīsvienīgie *tur*, divdievības sekotāji *šeit* un *šeit*, un *tur*, un ir tāds juceklis, un sauc sevi par Vasarsvētku draudzi.

283 Reiz es apciemoju kādu jaunu vīrieti, kurš šobrīd mani klausās, tieši tagad, un kādu jaunu sievieti. Viņa piederēja kādai draudzei. Viņa teica... Es teicu... Viņi dzīvoja šķirti. Es teicu: "Kas notika?"

Viņa teica: "Mums ir atšķirīgas ticības."

Es teicu: "Ak, cik skumji. Vai tu esi katoliete?"

284 Viņa atbildēja: "Nē." Viņa man pastāstīja, kādai konfesionālajai draudzei viņa pieder, tā bija Vasarsvētku draudze.

285 Es paprasīju viņam: "Un kas esi tu?" Arī viņš bija no Vasarsvētku draudzes, taču piederēja citam virzienam. Ak!

286 Vai jūs zinājāt, ka Romas katoļu baznīca iesākās kā Vasarsvētku draudze? Cik daudzi no jums zina, ka tā ir taisnība? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Bija vajadzīgi divi tūkstoši gadu, līdz tā nonāca līdz šodienas stāvoklim, viņi vairs vispār neturas pie Rakstiem. It nemaz. Nu, pentakosti, ja tā turpināsies, pēc divdesmit gadiem viņi būs sliktāki, nekā katoļi ir šodien. Noteikti. Saprotat? Kas tas ir? Kas tas ir? Paskatieties, kas ir viņu tētis un viņu mamma. Viņi ļauj savām sievietēm apgriezt matus, viņas var darīt gandrīz visu, ko vien iegribas. "Kamēr vien viņas pieder šai draudzei, nekas cits nav vajadzīgs."

287 Ak, nav brīnums, nav brīnums, ka Dieva dusmas arvien pieaug! Dievs ir nolīcis to tieši jūsu acu priekšā, bet jūs aizverat acis, lai to neredzētu. Jā. Jūs aizverat savu sirdi, lai gan redzat patieso Dieva Vārdu un šos Septiņus Zīmogus, kas ir apstiprināti un pierādīti kā tādi. Jums ir dota liecība debesīs un daudzās valstīs, un it visur, caur lielām zīmēm un brīnumiem, ko Viņš apsolīja darīt. Bet

jūs tad apklustat, sakāt: “Es nezinu. Es te neko nevaru. Es...” Vai redzat? Ak, miris un nezina to. Grēki un pārkāpumi! Tu esi miris! Ak vai!

288 Mēs visi zinām, ka draudze šādā stāvoklī nevarētu noslēgt šo pēdējo dienu. Kā gan tajā varētu piepildīties Malehija 4. [3.] nodaļa? Kā tas būtu iespējams? Viņi pat netic tādai lietai. Kā viņi varētu ticēt, lai īstenotos Lūkas 17:30? Kā gan varētu piepildīties visas pārējās Rakstu vietas, kurās ir apsolījumi šai pēdējai dienai? Tā to nevarētu, jo tā to noliedz. “Kā bija Lata dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.”

289 Paskatieties, kādā stāvoklī tajā dienā bija Lats...bija Sodoma. Paskatieties, kādā stāvoklī šodien ir draudze. Paskatieties, kas notika ar Ābrahāmu, to izredzēto.

290 Paskatieties, kas notika ar Latu un tiem, kas dzīvoja Sodomā. Paskatieties uz Billiju Grēmu un Oralu Robertsu, uz viņiem, kas ir tur starp konfesijām. Paskatieties uz izredzēto Ābrahāma draudzi, kas tika aizvesta prom.

291 Paskaties, kas tā bija par zīmi, ka pats Jēzus, Dievs miesā, stāvēja tur cilvēka veidolā. Jūs sakāt: “Tas bija eņģelis.” Bībele saka, ka tas bija Dievs.

292 Tas Kungs Dievs, Elohims, stāvēja tur cilvēciskā miesā, parādot, ka pēdējās dienās Viņš tā svaidīs Savu draudzi, ka tā atkal būs Dievs, kas darbosies cilvēciskā miesā. “Kā bija Sodomas dienās, tā būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” Tā pati lieta. To var redzēt tieši šeit, Rakstos. Izlasiet... “Jūs pētāt Rakstus, jo domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība.” Un tie liecina par to. Saprotat? Saprotat?

293 Tāpēc mēs zinām, ka viņi ir miruši. Dievs ir ļāvis viņiem nomirt viņu pašu savtīgajās, zinātniskajās izglītības programmās.

294 Visi pentakosti mēdza... Jūs runājat par savu bērnu sūtīšanu uz Bībeles skolu, bet tajos laikos, kad šeit bija vecais brālis Lojāts un pārējie, viņi par to būtu padzinuši tevi no draudzes. “Bet, ak, tagad tas ir tik svarīgi. Mans dēls apmeklē Bībeles skolu.” Viņš rok sev kapu. Kā jūs domājat, vai viņi to varētu pieņemt šodien? Nu, jūs domājat, ka šodien viņi to pieņemtu?

295 Vai jūs domājat, ka es atbalstu tumsonību? Es neatbalstu. Es stāstu jums, cik atšķirīgs ir šis intelektuālais periods, kurā mēs dzīvojam, kad draudze ir kļuvusi grūsna ar zinātni un visiem šiem tā sauktajiem “izskaidrojumiem”, un visu pārējo. Dievu nav iespējams izskaidrot.

296 Nu, viņi ...tie priesteri bija Dievu tik pilnīgi izskaitļojuši, ka viņi zināja, kā tieši atnāks Mesija; taču Viņš atnāca pavisam citādāk, nekā viņi to bija izskaitļojuši. Tas nebija zinātniski. “Kā gan var šis cilvēks, būdams ārlaulības bērns.... Kādā skolā viņš mācījās? Kur viņš ieguva izglītību? Kur viņš to iemācījās?”

297 “Tu ko, mēģini mūs mācīt? Tu esi dzimis ārlaulībā.” Saprotat? Ak, apžēlojies!

298 Vai redzat, kā atkal atkārtojas tas pats? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Vai redzat, ka tas atkal atkārtojas? Viņu reliģiskajā mācībā visam ir jāsakrīt ar to, ko saka viņu Bībeles skola; tieši tā, kā to grib viņi. “Ir jābūt šādi, vai arī tā nav vispār.”

299 Dievs katru reizi viņus vienkārši apmuļķo. Tas vienmēr atnāk citādāk. Tā notika Noasa laikā, tā notika Mozus laikā, tā notika Kristus laikā, tā notika Jāņa laikā, tā notika mācekļu laikā, Veslija laikā, Lutera laikā; tā tas notika pentakostu laikā, un tā tas notiek atkal. Viņš nemaina Savu paraugu. Tas vienmēr atnāk šādi. Tajos septiņos...sešos periodos tie bija tikai reformatori, līdz septītajam. Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā ir teikts, ka šajā stundā tas mainīsies. Un tas ir noticis.

300 Un tā, mēs beidzam, pasakot sekojošo. Kā gan viņi varētu izpildīt šo svarīgo uzdevumu? Mēs taču zinām, ka viņi ir miruši. Dievs ļāva tiem nomirt savā zinātniskajā laikmetā, tam visam, lai Viņš varētu (izdarīt ko?) atvērt nekonfesionālajai Līgavai Septiņu Zīmogu noslēpumu. Kā gan kāda konfesija varētu pieņemt šos Septiņus Zīmogus, ja tas ir pilnīgā pretrunā ar viņu mācību, čūskas sēkla un visas tās pārējās lietas? Tas viss, visi septiņi noslēpumi ir pretrunā tam, kas viņiem ir mācīts, jo viņi ir izņēmuši šo veco mācību no viņu Bībeles skolas.

301 Un, kad tur kalnos tika atvērti šie Septiņi Dieva Zīmogi: lai Dievs, nē, lai es nokrītu miris pie šīs kanceles, ja tā nav taisnība. Un es to paredzēju gadu un sešus mēnešus iepriekš, pirms tas notika, ka Viņš lika man doties uz Arizonu un kas notiks tur tuksnesī. Šovakar šeit sēž cilvēki, kuri stāvēja tur un bija klāt, kad nolaidās tie septiņi eņģeļi. Par to pat tika publicēts raksts žurnālā "Life". Tas atrodas tur observatorijā un viss pārējais. Nu, viņi pat nezina, kas tas viss bija.

302 Un viss ir pateikts, pat par Kalifornijas iznīcināšanu, kas tagad tuvojas, un visas šīs pārējās lietas. Un kā es pateicu viņiem, cik daudzas dienas tas notiks, kā tas būs, kad Aļaskā notika tā lielā zemestrīce, un ka tas būs sākums laika zīmei, un kas notiks. Un tas tika pateikts vārds vārdā, tas vēl nekad nav pievīlis, ne reizi. Jūs neesat redzējuši, ka tas pieviltu. Un tas nevar ciest neveiksmi, jo tas ir Dieva Vārds. "Zeme un debesis zudīs, bet tas nevar pievilt." Tā tas ir.

303 Dievam bija jāatver šie septiņi zīmogi, bet ne kādā konfesijā. Es vienmēr esmu bijis pret to. Tomēr tas bija ārpus konfesijas, lai Viņš varētu paņemt Sev Līgavu, ne konfesionālu Līgavu. Tādu Viņš nevarētu paņemt. Tas ir pretrunā Viņa paša Vārdam. Viņš tur atvēra tos septiņus noslēpumus, un tas dara redzamas, atklāj tās lietas, kas bija apslēptas kopš pasaules radīšanas un kurām bija jāatklājas Dieva dēļiem šajās pēdējās dienās. Tagad tas ir iedots cilvēkiem, lai viņi to redzētu, ziniet, tai nekonfesionālajai Līgavai. Ak vai!

304 Lūk, kur ir tās jūsu divas grāmatas. Viena no tām ir Jēra Dzīvības Grāmata. Tavs vārds ir ierakstīts tajā caur iepriekšnoteiktu. Tas nevar pazust, jo to nekādi no turienes nevar izņemt, jo bija iepriekšnoteikts tam tur atrasties. Bet no tās parastās dzīvības grāmatas to var izvītrot jebkurā laikā. Saprotat? Ja tu nenožēlosi grēkus, tas vienalga tiks izdzēsts, jo tev nāksies stāties tiesas priekšā. Bet līgava vispār nenonāk tiesā. Viņa aiziet aizraušānā. Tāpat kā...

305 Nobeigumā es pateikšu vēl kaut ko. Ir jau vēls. Ir gandrīz pusdesmit vakarā. Un mēs grasāmies atstāt šo vietu pusdesmitos, ja Kungs to ļaus. Tagad esiet patiešām godbijīgi. Klausieties. Reiz...

306 Šobrīd, kad es to saku, tas skan pa visu valsti. Ņujorkā šobrīd ir divdesmit piecas minūtes pāri vienpadsmitiem. Tur Filadelfijā un visur apkārtnē, šobrīd tur draudzēs sēž un klausās tie dārgie svētie. Un tur, dienvidos ap Meksiku, un ziemeļos, visā Kanādā, it visur. Divsimt jūdzes... Teju vai visā Ziemeļamerikas kontinentā, tieši šobrīd klausās cilvēki. Tūkstošu tūkstoši klausītāju.

307 Šis ir mans vēstījums tev, draudze, jums, kas esat laulībā, garīgā laulībā caur Vārdu, kas esat miruši tiem vecajiem vīriem. Jūs esat piedzimuši no jauna. Nemēģiniet viņu izrakt. Viņš ir miris. Ja tu esi no augšas piedzimis kristietis, šis mazais dīglis, kas bija tev iepriekšnoteikts, ir Vārds, kas uzliekas uz Vārda, uz Vārda, uz Vārda, līdz tas sasniedz pilnu Kristus augumu, tā tas ir, lai Viņš varētu atnākt un paņemt Savu Līgavu. Tagad mēs vienkārši esam gatavi vienam, tā ir Tā Kunga atnākšana.

308 Tavs vārds ir ierakstīts Dzīvības grāmatā. Dzīvības Grāmata ir Dieva Vārds, jo Vārds ir Dievs, un tikai Dievs ir Dzīvība. Tātad tavs vārds tika ievietots Bībelē, pirms vēl Bībele tapa par Vārdu. Un, ja tu esi šeit, lai to darītu, vai tad tas neapliecinās to Vārdu? Vai tad draudze neapliecinās sevi? Vai Maleahija 4. nodaļa un visas tās pārējās lietas precīzi, precīzi neapliecinās sevi un neparādīs, ka tas ir tieši tas?

309 Kad Jēzus atnāca, Viņš sacīja: "Ja Es nedaru tos darbus, kas bija apsolīti, ka Es tos darīšu, tad neticiet Man." Kurai no tām grupām Viņš pievienojās? Viņš teica: "Viņi visi... Jūs esat no sava tēva velna un darāt viņa darbus." Saprotat? Saprotat?

310 Mēs esam pēdējās dienās, draudze. Šis ir mans Pateicības dienas vēstījums jums.

311 Un tā, pirms mēs beigsim. Reiz es biju Glečera nacionālajā parkā. Mēs visu dienu bijām klausījušies, ka tajā naktī būs uguns šļūdoņa pasākums. Cilvēki visu dienu bija tam gatavojušies, jo tajā vakarā viņi grasījās izliet to uguni. Tāpēc viņi uztaisīja šķidra uguns kritumus, kas izskatījās kā liels ūdens šļūdonis. Tas izskatās gandrīz kā varavīksne, kad tas parādās, tas uguns slīd lejup pa to šļūdoni. Visu dienu mēs kopā ar sievu un bērniem staigājām pa to parku. Mēs gribējām tur palikt,

lai redzētu to pasākumu. Un tā, mums bija apsolīts, ka mēs to varēsim redzēt, ka mēs to atkal redzēsim. Viņi sacīja, ka tas notiek katru vasaras sezonu un tā tālāk. Es jautāju: “Tātad mēs to varēsim redzēt?”

312 Sacīja: “Mēs apsolām, ka tas būs šovakar. Mēs to apsolām.” Sacīja: “Šobrīd viņi ir tur augšā, visu sagatavo.”

313 Vēlāk viss bija sagatavots tam notikumam! Tieši tas notiek šobrīd. Viss tiek sagatavots šim notikumam, draudze tiek izvesta Viņa Vārda dēļ, Viņš paņem Savu Līgavu no šīs pasaules, no šīm konfesijām un visas pasaules, no nešķīstības un šīs pasaules lietām.

314 Visi... Viss bija sagatavots tam notikumam. Visi tur stāvēja, viņi teica: “Lūk, skatieties tur uz augšu, uz kalna virsotni.”

315 Tas vienmēr atnāk tieši šādi. Tieši šādi tas atnāk šajā laikā. Tieši tā tas notiek vienmēr. Nevis caur konfesiju! Dievs nekad nav izmantojis kādu konfesiju, nekad!

316 Parādās reformators. Viņš saņem Vārdu no Tā Kunga. Un tad, kad viņš nomirst, viņi no tā izveido konfesiju. Tieši to izdarīja pentakosti un visi pārējie. Kad rodas jauns strīdīgs jautājums un pārējais...tieši tā tas notiek, tieši pie tā viss nonāk. Tiek iedots jauns Vārds, tad viņi no tā uztaisīja draudzi, izveidoja konfesiju un atdalīja sevi. Tam šādi ir jānotiek.

317 Lūk, jūs nevarat apiet dabu. Daba vienmēr darbojas vienādi: stiebrs, lapiņa, vārpa un uz priekšu, tad apvalciņš, tad kviesis.

318 Tagad paklausieties. Viss bija gatavs. Viss bija izgaismots un sagatavots. Un visi tur stāvēja. Es biju izslējis savu galvu, ar roku apskāvis savu sievu. Mēs skatījāmies. Un arī bērni stāvēja turpat, un mēs visi skatījāmies uz augšu. Ak, tas bija kaut kas, jo mēs to ļoti gaidījām! Mums tas bija apsolīts.

319 Āmen! Vārds ir to apsolījis. “Redzi, es sūtīšu jums pravieti Eliju, pirms nāks Tā Kunga lielā un briesmīgā diena. Viņš pievērsīs bērnu sirdis viņu tēviem...” “Un notiks pēdējās dienās, ka Es izliešu Savu Garu no augšienes.” “Gan agrīnais, gan vēlīnais lietus nāks vienlaicīgi pēdējās dienās.” Ir doti šie apsolījumi, viscaur Rakstos. Mēs raugāmies uz augšu. Pavērojiet patieso Līgavu šajā stundā, viņa skatās augšup. Draudze, vienā no šīm dienām Viņš atnāks. Tikpat droši kā tad, kad Viņš nāca pirmo reizi, Viņš nāks atkal. Sagatavojiet visu. Atdalieties no sēnalas. Guliet Dēla priekšā. Turpiniet skatīties uz augšu. Esiet gaidās.

320 Pēkšņi mēs izdzirdējām, kā kaut kas atskan no kalna virsotnes, no skaļruņa atskanēja balss, sacīja: “Viss ir sagatavots.”

321 Tad tas cilvēks, kas stāvēja man blakus, sacīja: “Lai uguns krīt!” Un tur nu tas sākās, tas lija lejup no kalna, uguns un liesmu šļūdonis. Kāds skats!

322 Brāli, būsime gatavi visā, jo vienā no šīm dienām tas uguns nonāks. Mēs dodamies augšup. Tāpēc sagatavosimies tam laikam, kad kritīs tas uguns. Mēs esam pēdējās dienās, to zinām mēs visi, un mēs esam gatavi Tā Kunga atnākšanai. Tas, kas tev ir jādara, tev ir jānošķiras no visa grēka. Nošķirieties no visa, kas ir saistīts ar šo pasauli. “Nemīliet šo pasauli vai šīs pasaules lietas.”

323 “Lai neviens jūs nepieviļ ar savām ticības mācībām.” Stāviet cieši Dieva apsolījumā, Dieva Vārdā. Un, ja šis Vārds ir Vārds šai dienai, tad Dievs to kā tādu apstiprinās. Ja Viņš to neapstiprina, tad tas nav Vārds šai dienai.

324 Tas Vārds, kas nonāca Vasarsvētku dienā, šodien nedarbosies. Tieši tā. Tas bija Vasarsvētku dienai. Šis ir Līgavai, Līgavas aiziešanai uz mājām. Mums ir kaut kas cits. Pentakosti to simbolizēja, atkal. Bet mēs esam Līgavas periodā. Tāpat kā Vārds no Noasa dienām nedarbotos Mozus dienās; tāpat kā Mozus bauslība nebūtu bijusi efektīva Pāvila laikā. Viņš mēģināja viņiem teikt: “Jūs esat miruši tam, un jums tas nevar būt.”

325 Draudze, jūs, kuriem es šovakar runāju, pa visu valsti, ja jūs esat atdalījušies no konfesijas un no visas šīs pasaules netīrības un tās lietām, un no visa tā, kas jūs notur cilvēciskās ticības

mācībās un noteikumos, un tamlīdzīgās lietās; ja jūs esat no tā atdalījušies, tad skatieties uz augšu! Sagatavojieties! Vienā no šīm dienām nonāks uguns. Dievs atļaus tam nākt. Kāds tas būs skats! Vai jūs gribētu būt gatavi, kad Viņš nāks? Vai jūs gribētu būt gatavi doties augšup kopā ar Viņu, kad Viņš nāks? Noslēpumainā pārdabiskās Līgavas aizraušana. “No mirstīgas būtnes viņa pārtaps nemirstīgā; tiks izmainīta vienā brīdī, vienā acumirkļī. Mēs, kas vēl būsim dzīvi, nepatraucēsim tiem, kas ir aizmiguši.”

326 Kādu dienu es biju Toskānā, lai piedalītos ceremonijā par godu Pirmā pasaules kara beigu gadadienai, jo mans dēlēns gribēja redzēt parādi. Man nebija laika tādām lietām, jo es gatavojos, un man bija daudz telefona zvanu par slimniekiem un citas lietas. Taču viņš teica: “Tēt, neviens negrib mani tur aizvest.” Un viņš sacīja: “Aizved mani tu.”

327 Es sacīju: “Labi.” Brālis Simpsons (man šķiet, ka viņš ir šeit) un viņa dēlēns arī gribēja braukt. Tāpēc es paņēmu viņus mašīnā un devos uz turieni.

328 Es stāvēju tur stūrī un vēroju. Pēc brīža es tālumā izdzirdēju pieklusinātu skaņu, “bum, bum”, skanēja bungas. Es tur stāvēju un nodomāju: “Nu, tie mazie puikas, viņi noteikti ir lasījuši visas tās grāmatas par armiju, viņiem noteikti patiks.” Es pamanīju, ka pirmais brauca kāds vecs Pirmā pasaules kara tanks. Tur nu viņi brauca, tādi paši mazi tanki. Tad nākamais rindā, pēc tam... Pēc tam garām brauca jauns, liels Otrā pasaules kara tanks, lielais “Sherman” ar stobru uz tā. Tad garām brauca nākamie un nākamie. Un pēc brīža garām gāja ar zelta zvaigzni apbalvotās mātes.

329 Un tad pēc kāda brīža nāca divpadsmit vēl dzīve veterāni, vienīgie visā Arizonas štatā, no Pirmā pasaules kara; divpadsmit veterāni. Aiz tiem brauca platforma ar nezināmā kareivja kapu, ar mazu baltu krustu. Uz tās stāvēja jūrnieks, jūras kājnieks un kareivis, goda sardze; tāda neliela platforma. Otrā pusē tur sēdēja veca, sirma māte ar piespraustu zelta zvaigzni; vēl tur bija piemīlīga sieva, kas raudāja par sava vīra nāvi; un mazs, noskrandis zēns, viņš bija aizgriezis galvu; viņa tētis bija nogalināts. Un pēc tam nāca vēl un vēl, un līdz pat jaunajai armijai. Es tur stāvēju. Kāds tas bija skats! Bet cik tas bija skumji!

330 Es nodomāju: “Ak, Dievs, vienā no šīm dienām es ieraudzīšu citādu ainu.”

331 Pienāks augšāmcelšanās diena, kad “pirmie būs pēdējie, un pēdējie būs pirmie”. Pirmie iznāks senie pravieši un viņi redzēs, kā virzīsies tā procesija, maršējot augšup debesīs. “Un mēs, kas vēl būsim dzīvi, neapsteigsim tos, kas ir aizmiguši. Jo atskanēs Dieva bazūne un pirmie augšāmcelsies mirušie Kristū.” Un mēs pievienosimies uzreiz aiz viņiem, lai kopā celtos augšā, aleluja, visi tie no Lutera, Veslija, metodistu, prezbitēriešu perioda, līdz pat pēdējam periodam, kuri pieņēma Dieva Vārdu viņu periodā.

Lai Dievs jūs svētī. Sagatavojiet visu, un uguns nonāks.

332 Uz brītiņu nolieksim mūsu galvas. Es gribētu zināt, šajā redzamajā auditorijā, kurus es esmu noturējis šeit līdz pulksten deviņiem trīsdesmit, vai starp šeit klātesošajiem ir kāds, vai šeit ir kāds ducis, cik daudzi ir šeit, kas pateiks: “Brāli Branham, man ir kauns par sevi, par to, kādu dzīvi es esmu dzīvojis. Es esmu pārāk daudz veltījis konfesijām un cilvēkiem. Es saprotu, ka es neesmu saskaņā ar Dieva Vārdu. Es vienkārši prasu tev, brāli Branham, palūgt par mani.” Paceliet savas rokas. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī. Tikai paskatieties, pat uz balkoniem, visapkārt! Lai Dievs jūs svētī. “Es zinu...” Lūk, nekaunieties, nē, nevajag.

333 Un visur, pa visu valsti, no Ņujorkas līdz Kalifornijai un no Kanādas līdz Meksikai, jūs, cilvēki, kas esat sapulcējušies tajās draudzēs (tajās uzticīgajās, mazajās grupiņās, kuri no visas sirds ir noticejuši šim vēstījumam; viņi ir iznākuši, iznākuši no lielajām bēdām, iznākuši caur tām konfesijām, viņos ir Dzīvības dīgli), vai jūs šovakar jūtat to aicinājumu, kā tas mazais ērglens, un esat izdzirdējuši kaut ko, kas nedaudz atšķiras no tā, ko esat dzirdējuši iepriekš, un tomēr savā sirdī jūs zināt, ka tā ir patiesība? Jums, kas esat tur, kaut kur tur ir draudzes mācītājs. Jūsu rokas ir paceltas, es par jums aizlūgšu.

334 Šīs lietas netika darītas kaut kur slepenībā, draugs. Atceries: “Šauri ir vārti un šaurs ir ceļš,

un maz būs to, kas to atradīs.” Draugs, neej līdz tam pūlim, kas virzās uz turieni šajā Lāodikejas draudzes periodā. Viņi var lēkāt uz augšu un uz leju un dejot mūzikas ritmā, taču viņi ir remdeni. Nav teikts, ka viņi būtu ledusauksti, bet ir teikts, ka viņi bija remdeni, tie ir pentakosti, un viņi nezina, ka ir nabagi, nožēlojami un akli. Akli attiecībā pret ko? Attiecībā pret Vārdu, pret Vārda izpausmi; jo tas nekad nenāk caur organizācijām, viņi nevar to saņemt.

335 Un jūs, kalpotāji tur, Toskānā, ne jau es jūs apsūdzu par to. To dara Dievs. Es tur biju trīs gadus. Es sacīju jums, ka es nesākšu dibināt draudzi. Es to nedarīju. To izdarīja brālis Perijs Grīns. Es tur biju trīs gadus, un jūs ne reizi neielūdzāt mani aiz savas kanceles. Es uzturējos Toskānā gandrīz trīs gadus. Viendien Dievs paņems mani no šī tuksneša. Šim vēstījumam ir jādzīvo. Un es centos darīt visu iespējamo, lai tiktu pie jums. Es zinu, kāpēc jūs tā darījāt. Vai dzirdat? Vienīgais iemesls, kāpēc jūs tā darījāt – jūsu konfesija būtu jūs izmetusi ārā. Un jūs zināt, es esmu runājis ar daudziem no jums, tur Furras restorānā, un jūs zināt, ka tā ir taisnība. Kaunieties!

336 Izejiet no tā! Ej no turienes ārā, brāli. Ja tevī ir kaut mazumiņš Dzīvības, tu būsi kā tas mazais ērglēns, par kuru es jums stāstīju, tu dzirdēsi Dieva Vārdu. Atcerieties, ka vienā no šīm dienām jūs dzirdēsiet to pēdējo reizi. Mēs jau esam ļoti tuvu tam. Vai jūs negribētu atnākt, šovakar?

337 Dārgais Dievs, mēs šeit sēžam svinīgā nopietnībā, šī patiešām ir pateicības diena, Kungs. Es esmu pateicīgs, Kungs, ka es dzīvoju šajā dienā. Šī ir visievērojamākā diena. Apustulis Pāvils ilgojās redzēt šo dienu. To vēlējās redzēt arī tie dižie senatnes vīri. To vēlējās redzēt arī pravieši. Viņi gaidīja šo dienu. Ābrahāms gaidīja šo dienu, jo viņš meklēja pilsētu, kuras celtnieks un veidotājs ir Dievs; šovakar tā atrodas tieši virs mums. Jānis redzēja Dieva Garu nolaižamies no debesīm; viņš liecināja par to un zināja, ka tas ir Dieva Dēls. Un aizdomājieties, šobrīd Viņš izvēlas Savu Līgavu.

338 Dārgais Dievs, uzrunā viņu sirdis visā valstī. Tikai Tu vienīgais vari pārveidot viņu sirdis. Ja tā sēkla netika ielikta tur jau pašā sākumā, tad viņi nekad to neieraudzīs, Kungs. Viņi vienkārši... “Aklais vedīs aklo, un viņi kritīs bedrē,” pavisam noteikti, jo tā saka Tavs Vārds.

339 Un tā, Tēvs, redzot notiekošo šajā valstī, visā pasaulē, Āfrikā, duču dučiem Dienvidāfrikā, Mozambikā, it visā valstī, šīs mazās draudzītes saņem šīs lentes. Un arī šī lente dosies uz vairāk nekā divdesmit dažādām valstīm. Viņi to sāk redzēt un noiet maliņā, tādu ir simtiem un simtiem. Vairs nav atlikuši daudzi, Kungs. Tad, kad pēdējais loceklis tiks uzņemts tajā Ķermenī, nāks Kristus.

340 Kungs Dievs, šovakar es aicinu Līgavu, tos, kuri, kā es jūtu, ir pagājuši maliņā un gaida: lai viņi nošķiras no visām šīs pasaules lietām. Viņiem ir jāpaguļ Dieva Dēla siltās saules klātbūtnē, iegremdētiem Viņa Vārdā un Viņa mīlestībā. Dāvā to, dārgais Dievs!

341 Lai šie cilvēki, kas ir redzami šeit, dučiem cilvēku viscaur šajā lielajā dievnamā, kas šovakar ir pacēlušies savas rokas, es lūdzu Dievu, lai viņos ienāk jauna Dzīvība. Es lūdzu, lai it visur šai valstī un pat visā pasaulē, kur vien šī lente tiks atskaņota, lai arī viņi pieņem šo pateicības dienas vēstījumu un caur šiem mājieniem un iestarpinājumiem saprot, kas viņiem ir jādara. Es lūdzu par to, Tēvs. Dāvā to. Svētī viņus. Viņi ir Tavi.

342 Es zinu, Tēvs, ka šobrīd ir ierasts, ka mēs aicinām cilvēkus pie altāra. Es lūdzu, dārgais Dievs, lai katrā misijā, visapkārt un visā pasaulē, lai viņi nāk pie altāra: melni, balti, dzeltenī, brūni, lai kādi viņi būtu, bagāti, nabadzīgi, viduvēji, ubagi, lai kas viņi būtu.

343 Konfesiju locekļi, tie, kas palika sēžam savās iedomās un egoismā. Ak, Dievs, “kaili, nabagi, nožēlojami, akli, un pat nezina to”. Tu teici, ka tā būs, un tā tas ir.

344 Tāpēc es lūdzu, Tēvs, lai šovakar Tu izsauc katru sēklu. Un visur, it visur pasaulē, kur vien tas iekritīs, lai satver to mazo ērglēnu, kas pazīst sava Kunga Balsi. Dāvā to, Kungs. Es uzticu viņus Tev Jēzus Vārdā. Āmen.

345 Tagad, kad mūsu galvas ir noliektas, vai starp šeit sanākušajiem nav kāds, kas vēl nav glābts, kas vēl nav atdevis savu sirdi Dievam? Vai tev nešķiet, ka tev vajadzētu būt pateicīgam par to, ko

Jēzus ir darījis tavā labā? Kad aizdomājies, ka tu esi grēcinieks, ka esi tālu no Dieva, un tomēr kaut kas klauvē pie tavas sirds. [Brālis Branhams klauzina pa kanceli-Tulk.]. Kā gan tu zini, vai tu neesi viens no tiem mazajiem ērgļēniem? Tu esi nožēlojams, un tu būsi nožēlojams, kamēr tu tam nepadosies. Kāpēc gan tev nepadarīt šo pateicības dienu par lieliskāko pateicības dienu, kāda tev jebkad ir bijusi, pieņemot Jēzu Kristu par savu Glābēju?

346 Vai tu nāksi šurp un nostāsies pie altāra? Es palūgšu par tevi, ja tu atnāksi šurp, ikviens grēcinieks, vīrietis vai sieviete, zēns vai meitene, draudzes loceklis vai draudzei nepiederošs. Piederība draudzei nepadara jūs par kristiešiem. Altāris ir pieejams. Vai jūs nāksiet, ikviens grēcinieks, kas vēlas nākt, pieņemt Kungu Jēzu Kristu. Vai jūs patiešām negribētu pārstāt...

347 Jūs no konfesijām, kas gribētu pārstāt ēst to vistu barību, sacīdami: "Tu pieder pie tiem un viss ir kārtībā," vai jūs patiešām vēlaties zināt, kas ir patiesā kristība ar Svēto Garu? Nāciet un uzziniet.

348 Altāris ir pieejams. Mēs esam gatavi. Vienkārši nāciet šurp no savām vietām. Tas brālis, kas tikko pienāca; nāc šeit un meties ceļos pie altāra.

349 Pateicība, ak, Dievs, es tik ļoti pateicos Tev, ka visu mūžu es zināju, ka tur kaut kas ir, Kungs. Es nekad nebiju gandarīts. Es mēģināju. Es domāju: "Es izdarīšu to nākamajā gadā. Es izdarīšu to nākamajā nedēļā, nākamajā reizē, kad es dzirdēšu altāra aicinājumu; kādreiz es to izdarīšu." Es turpināju to atlikt un atlikt. Taču, Kungs, es zināju, ka ar mani kaut kas nav kārtībā. Es vienmēr ticēju, ka tas nebija tas. Un tagad, Kungs, šovakar es esmu pateicīgs par to, ko reiz izdarīja Dieva Dēls, lai mani grēki, faktiski mana neticība, tiktu nomazgāta no manis. Šovakar es nāku un metos ceļos, lai saņemtu šo lielo pateicības svētību, ko Jēzus Kristus izdarīja priekš manis, kad Viņš mira par mani Golgātā.

350 Vai jūs atnāksiet? Šobrīd cilvēki metas ceļos ap altāri. Kāpēc gan tev nepiecelties un neatnākt? Tu pats to vēlējies. Tu esi mēģinājis.

351 Vienkārši aizdomājieties par brāli Lailu Palmeru, mūsu labo, dārgo brāli. Kā es saprotu, viņš sēdēja pagalmā un vēroja, kā viņa mazā meitiņa spēlē kroketu vai kaut ko tādu, un saguma krēslā un nomira, pirms vēl paguva pakustēties. Tu nezini, kad tu no šejienes aiziesi. Tu vienkārši nezini to laiku, kad tu no šejienes aiziesi. Tas var notikt jau šovakar. Tad kāpēc gan nenākt un nesakārtot to tagad?

352 Ļautiņi, nāciet. Vai tad jūs nejūtat, kā kaut kas jūs velk? Es zinu, ka šeit atrodas daudzi, kuriem būtu jābūt šeit pie altāra, un tikai šie seši vai septiņi, kas ir atnākuši, nav visi, kas šeit sēž. Lūk, ja jūs ticat man un redzat to, kas notiek uz platformas, tad noticiet man tagad. Kādu dienu mana balss tiks apklusināta. Jūs to vairs nedzirdēsiet. Jūs vēlēsities, kaut jūs būtu atnākuši.

353 Tu teiksi: "Bet, brāli Branham, es biju draudzes loceklis." Nav nekādas nozīmes, kas tu biji. Arī Nikodēms bija draudzes loceklis. Tāpat arī Jānis, Pēteris, Jēkabs, Pāvils un visi pārējie, viņi bija draudzes locekļi.

354 Pāvils bija draudzes loceklis, līdz viennakt, jeb drīzāk, viendien, kaut kas notika, un viņš atnāca. Tad viņš tika pārveidots no draudzes locekļa par Dieva dēlu. Vai tu neatnāksi? Ak, viņš bija apmācīts, viņš bija intelektuālis. Viņš zināja, ka ir mācījies vienā no izcilākajām skolām, kādas tajā laikā bija, pie Gamaliēla, pie viena no labākajiem skolotājiem tajā zemē. Tomēr viņš zināja, ka viņam ir nepieciešams vēl kaut kas.

355 Vai tu neatnāksi? Es jautāju tev vēlreiz. Kur... Šeit un visā valstī, es jautāju jums, lai kur jūs nebūtu, lai kādā draudzē jūs nebūtu šajā pateicības stundā. Atcerieties, ka es šeit tieku ierakstīts uz lentes; ne tikai šeit, bet arī Debesīs.

356 Vai zinājāt, ka zinātnieki ir pierādījuši, ka katra tava izdarītā kustība tiek ierakstīta? Tas ir pierādīts. Atcerieties, to pierāda televīzija. Televīzija neizveido attēlu. Tu esi tas attēls, un tā tikai pārraida pa kanālu to, ko tu dari. Tu vienalga esi tur. Saprotat? Kad tu pakustini savu pirkstu, tā kustība apceļo visu pasauli. Katru reizi, kad tu uzvelc drēbes, tavs izskats cirkulē pa pasauli; tas ir

ierakstīts. Katra doma, kas iet caur tavu prātu, tiek ierakstīta. Un kādu dienu šis ieraksts beigsies, un tas tiks ievietots albumā.

357 Un pēc tam tas tiks atkārtoti atskaņots tajā Tiesā: tur tu stāvi ar nogrieztiem matiem, apgalvojot, ka esi kristiete; tur tu stāvi, un tavā galvā ir domas, kas ir pret Vārdu, un tas ir tieši tavā prātā. Tu nevarēsi to noslēpt. Atcerieties, ka pat televīzija un zinātne zina, ka tā ir patiesība. Tieši tagad jūs stāvat, apzinoties, ka jums būtu jāatrodas šeit, atcerieties, kad šis ieraksts tiks atskaņots Tiesas dienā, tieši tā pati doma, kas tev ir tagad, atkal atgriezīsies tavā prātā. Tas būs redzams tajā ierakstā. Visa pasaule redzēs, kā tas tiks atskaņots. Kāpēc gan pasaule... Tiesas dienā uz tevi tur skatīsies visi eņģeļi.

358 “Ja tu kaunēsies par Mani šeit, kad šobrīd tiek uzņemta tava fotogrāfija, tad Es kaunēšos par tevi Tiesas dienā. Jo Es svaidīju Savu Vārdu un sūtīju to tev, bet tu tam neticēji. Tu aiz kaut kā noslēpies.”

359 “Ak,” tu teiksi, “es esmu gana labs. Es darīju to. Es deju Garā, es runāju mēlēs.” To dara arī pagāni. “Es skaļi gavilēju.” To dara arī pagāni. Kā tad tu vari novērsties no Dieva Vārda?

Kāpēc ne?

Kāpēc nenākt pie Viņa tagad?

Kāpēc, kāpēc?

Kāpēc nenākt pie Viņa tagad?

Kāpēc tu gaidi, mīļais brāli?

Ak, kāpēc tu tik ilgi kavējies?

Jēzus gaida, lai iedotu tev

Vietu Savā svētajā Namā.

Lai ieliktu tevi par vienu no Viņa Ķermeņa locekļiem!

Kāpēc?

Ak, mazais ērglēt, nāc!

Kāpēc nenākt...?

360 Kungs, es esmu pateicīgs. Es esmu ļoti pateicīgs. Paldies Tev, Kungs, ne tikai par šo dabisko barību. Bet, Kungs, ir pienācis beigu laiks, un es esmu pateicīgs par šo garīgo barību, Kungs, par garīgo barību, par to septiņu zīmoņu garīgo barību, kuru atvēršana bija apsolīta.

Tu sacīsi: “Tas būs kaut kas citādāks.” Nē, nē.

361 Jūs nevarat ne pielikt vārdu, ne atņemt... Tas viss tur jau ir, vienkārši tas ir apslēpts. Tas ir aizzīmogots. Cik daudzi to saprot? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Saprotat?

Jūs sacīsiet: “Nu, tas ir noslēpums, kas vēl atnāks.” Ak, nē!

362 Tas jau ir uzrakstīts. Jūs nevarat tam pievienot ne vārdu, ne arī atņemt. Vai jūs saprotat? Tas jau ir tur. Tam vienkārši bija jāatklājas pēdējā laikā.

363 Vai tu atnāksi? Nāc tagad, draugs. Ja tu to nesaproti, tad nāc, nometies ceļos un pastāsti Viņam par to. Ja es nevaru jums to izskaidrot, tad Viņš to izskaidros, jo Viņš ir tas, kurš kļiedē visas šaubas.

...Viņa svētajā pūlī.

Ak, kāpēc...

Vai tu nenāksi?

...kāpēc nē,

Kāpēc nenākt pie Viņa tagad?

364 Atcerieties, ka tas tiek ierakstīts. Ne tikai uz šīs lentes, bet notiek arī lielais Dievišķais ieraksts par katru no jums, par katru jūsu kustību, kad jūs noliecat galvu, noliecat sirdi, kādas domas ienāk jūsu prātā, atcerieties, tas viss šobrīd tiek ierakstīts Godībā, un šis ieraksts tiks atskaņots Tiesas Dienā. Un kāds ir jūsu lēmums? Ak, cik ļoti jūs gribēsiet to izmainīt tajā dienā.

365 Es vēl nedaudz pagaidīšu, jo šobrīd ap altāri ir ļoti, ļoti daudzi. Saprotat? Varbūt kāds no viņiem, ja es vēl nedaudz pagaidīšu, varbūt pienāks vēl kāds, vēl kāds, varbūt kaut kur Ņujorkā, varbūt kaut kur Filadelfijā, tur Kalifornijā, vai Arizonā. Varbūt kaut kur ir vēl kāds, kas atnāks. Mācītāj, lai kur tu būtu, turpini aicināt pie altāra.

366 Varbūt mēs nesagaidīsim vēl vienu pateicības dienu. Šī var būt pēdējā. Varbūt šovakar tiek veikts pēdējais ieraksts. Kādā no šīm dienām šī lente beigsies. Tā tiks apturēta un ievietota Dieva albumā. Tad tā tiks atskaņota – tas, kas šobrīd ir jūsu domās. Nesakiet, ka jūs nezinājāt. Jūs zinājāt. “Bet neviens nevar nākt pie Manis, ja vien Mans Tēvs vispirms viņu nepievelk. Un visi, ko Tēvs Man ir devis, tie atnāks.”

...atnākt pie Viņa...?

367 Brāli, es ticu, ka, ja es tagad sēdētu kaut kur tur un man būtu kaut mazākās šaubas, tad es celtos un nāktu tik ātri, cik vien varētu.

Ak, kāpēc nē,

Kāpēc?

368 Vai tie ir visi? Vai jūs esat pārliecināti, ka jūs šobrīd neapbēdināt Viņa Garu? Tādā gadījumā, lai mūsu galvas paliek noliekas. Vai tu esi pārliecināts, ka neesi apbēdinājis Viņa Garu? Vai tu esi pārliecināts, ka esi darījis tieši to, ko Viņš tev ir teicis darīt? Vai esi par to pārliecināts? Atceries, ka tev, iespējams, nebūs citas iespējas. Šis ieraksts var beigties jau šovakar. Tās var būt beigas. Šis var būt tavs pēdējais ieraksts. Vai tu esi pārliecināts, ka esi jau gatavs? Ja tā, tad es nododu to jūsu rokās, Kunga Jēzus Vārdā.

369 Un tā, kamēr koris turpina maigi dziedāt, es aizlūgšu par tiem, kas šeit stāv. Es esmu tāds kā ļoti dīvains kristietis. Es ticu, ka glābšanu īsteno pats Dievs. Es ticu, ka Vārdu iestāda pats Dievs. “Es, Tas Kungs,” saka Bībele Jesajas grāmatā, “Es, Tas Kungs, esmu to iestādījis. Es to laistīšu dienu un nakti, tā ka neviens to neizraus no Manas rokas.” Pirms es paprasīšu kādu atnākt pie šiem cilvēkiem pie altāra, es pats vēlos par viņiem aizlūgt.

Tagad nolieksim savas galvas.

370 Dārgais Jēzu, es tikai citēju Tavu Vārdu, ko teica Tavs pravietis, un es zinu, ka praviešu vārdi ir patiesi. Un Tu teici: “Es, Kungs, esmu to iestādījis.” Tāpēc Tu noteikti ieliki to Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas. “Es, Tas Kungs, esmu to iestādījis, un Es to laistīšu dienu un nakti, lai neviens neizrautu to no Manas rokas.” Kungs, varbūt viņi ir dzirdējuši aicinājumu pie altāra jau daudzas reizes. Tomēr Tu joprojām turpini to laistīt, Kungs.

371 Te nu viņi ir, Tēvs, šajā vakarā. Lai viņi tagad atbrīvojas no visām šīs pasaules lietām, no visiem grēkiem un problēmām, kas ir viņu sirdīs, un skaidri apzinoties un ar godbijību savās sirdīs tagad atdodas Tavam Vārdam un saka: “Kungs Jēzu, dziļi savā sirdī es vienmēr esmu ticējis, ka tur bija kaut kas priekš manis, ko es vēl neesmu saņēmis. Kaut arī es centos, kā tika izteikts šodien, sekot tai vistai, tomēr tur bija kaut kas tāds, kas man šķita dīvains. Tas neizklausījās īsti pareizi. Taču šovakar es jūtu, ka šobrīd es tuvojos dzīvā Vārda apskāvieniem. Es nāku šurp ar godbijību, ar skaidru saprātu. Es esmu nometies ceļos šeit pie šī altāra. Es tik ļoti vēlos glābšanu, Kungs. Es esmu tik ļoti izsalcis! Es vēlos, Kungs, lai šovakar Tu satvertu mani Savās rokās. Ne caur kādām emocijām, bet caur mīlestības Garu. Ņem mani Savās rokās, dārgais Dievs.”

372 “Es esmu tavs bērns. Es jūtu, ka esmu tas ērglis, par kuru tika runāts. Satver mani, Kungs, es lecu! Es piecēlos no savas sēdvietas un nometos šeit ceļos. Satver mani, Kungs, es lecu! Paņem

mani, Kungs, uz Saviem spārnēm prom no šīs pasaules lietām. Ļauj man aizlidot prom no šīs pasaules netūrumiem, no maniem sliktajiem ieradumiem, no visām manām konfesijām tradīcijām. Ļauj man atnākt tikai pie Tevis, dārgais Dievs, lai Tavš Svētais Gars varētu ieliet manī visu manu šaubu piedošanu. Lai es šovakar kļūstu par Tavu bērnu, atdzimušu no jauna, par jaunu radījumu, šovakar. Satver mani. Aiznes mani prom no vistu klukstēšanas. Aiznes mani uz ērgļa ligzdu, kur es varēšu baroties ar Dieva Vārdu, līdz es iemācīšos lidot.”

373 Dāvā to, dārgais Dievs. Paņem viņus. Viņi ir Tavi. Tā ir mana patiesā lūgšana, lūdzoties par mirstošiem cilvēkiem. Dāvā to, Tēvs. Es piensu šo lūgšanu par viņiem. Es prasu to Dieva godam.

Un tā, kamēr mūsu galvas ir noliektas.

374 Interesanti, jūs, kas esat nometušies ceļos šeit pie altāra. Daudzi no jums esat apgalvojuši, ka esat kristieši, bet esat jutuši, ka kaut kur vienmēr ir bijis kaut kas tāds, kas jums vēl nepieder. Varbūt jūs esat izdarījuši visas reliģiskās darbības. Varbūt jūs esat skaļi gavilējuši. Varbūt jūs esat darījuši visas šīs lietas. Varbūt esat dejujuši Garā, varbūt esat runājuši mēlēs. Un neviens nevar neko pret to iebilst. Tā ir taisnība. Tās visas ir labas lietas. Bet, redziet, tās ir Gara *dāvanas*, bet bez Gara. Ja Svētais Gars būtu bijis klāt, tad jūs nebūtu jutušies...jūs nejustu šādu nosodījumu.

375 Vai šeit pie altāra jūs īsteni, patiešām ticat, ka tieši tagad, kamēr esat šeit, ka vienkārši šī ļaušanās, nevis kādā emocijā, bet patiesā, neviltotā ticībā, ka caur to Dievs tevi uzņems un pabaros ar Savu Vārdu, līdz tu pats kļūsi par ērgli, kas var lidot? Ja jūs ticat un gribat, lai Dievs to paveic, tad paceliet rokas, jūs, kas esat šeit ap altāri. Lai Dievs jūs svētī. Ikviens ir pacēlis rokas.

376 Un tā, patiešām klusiņām, es jautāšu veltītiem vīriešiem un sievietēm, kas patiešām zina Dievu...

377 Lielākā daļa no viņiem...tas ir ļoti dīvaini... Šķiet, ka uz manu aicinājumu pie altāra ir atnākuši gandrīz tikai vīrieši. Ziniet, parasti tās ir sievietes, bet šeit ir tikai vīrieši. Man šķiet, ka šovakar pie altāra ir viena sieviete, varbūt divas. Un parasti tās ir sievietes. Bet tā vai citādi man šķiet, ka izskatās, ka sievietes domā, ka es runāju pret viņām. Tā nav taisnība, māsas. Man šķiet, kāds teica, ka ir trīs. Es neredzu, kas ir altāra otrā pusē. Labi.

378 Daži no jums, kas ir veltījušies kristieši, nāciet šurp un tikai brītiņu pastāviet kopā ar mani lūgšanā. Pie altāra, lai kur jūs atrastos, uz platformas, tie, kas patiešām pazīst Dievu, kas zina, kā stāvēt šeit, lai dažas minūtes aizlūgtu kopā ar viņiem. Tad mēs visus atlaidīsim. Lai tagad visi ir patiešām godbijīgi. Neejiet projām, vienkārši atnāciet šurp un nostājieties apkārt.

379 Jūs, ļautiņi, kas patiešām ticat, ka tā ir patiesība, ka mēs ieejam citā periodā, mēs ieejam aizraušanas periodā. Jūs zināt, ka pašreizējā stāvoklī draudze tajā ieiet nevar un ka tā nekļūs labāka. Tai ir jāklūst sliktākai. Cik daudzi no jums to zina? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Tai ir jāklūst sliktākai, un šādi tā nevar aiziet. Saprotat? Ir jābūt kaut kam, un tas virzās tieši tagad, draugs. Tas notiek...Līgavai tā virzība ir sākusies. Tā ir patiesība. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

380 Virzieties augšup, veltījušies kristieši, kas vēlaties, lai tas ir jūsu ierakstā, tie, kas atnāk patiesi, gribot atnākt un pienest lūgšanu kopā ar viņiem, kā ar jūsu brāļiem un māsām, nāciet un nostājieties apkārt altārim. Nostājieties šeit tikai uz brītiņu, lai aizlūgtu. Vai vēl kāds grib atnākt? Nostājieties šeit. Vienkārši nometieties ceļos līdzās viņiem. Vienkārši ejiet, jūs vīrieši, apkārt tiem vīriešiem; jūs, sievietes... Maigi, pazemīgi, lūdzieties par viņiem.

Dārgais Dievs, palīdzi...

381 “Es atsakos no visa. Es atsakos no savas konfesijas. Es atsakos no savas pirmās laulības. Es atsakos no sava pirmā vīra. Es visu atdodu, Kungs.”

Visu atdodu

Visu Tev, mans dārgais Glābēj,

Visu atdodu.

Visu atdodu,

Visu...

382 Vai jūs varat atteikties no saviem uzskatiem? Vai jūs varat pakļaut savus uzskatus Dieva Vārdam?

Visu Tev, mans dārgais Glābēj,

Visu atdodu.

Visu atdodu,

Visu atdodu.

Visu Tev, mans dārgais Glābēj,

Visu atdodu.

Visu...

383 Visi, kuri tagad tic šajā auditorijā, piecelieties kājās. Tagad nodziedāsim to kopā.

Visu atdodu...

Vai jūs visu atdodat, vai esat gatavi to tagad nodziedāt?

...Tev mans dārgais Glābēj,

Visu atdodu...

384 Jūs pie altāra, ja jūs patiesi visu atdodat Viņam, paceliet pretim Viņam rokas, dziediet: “Es atdodu visu, es atdodu konfesiju. Es atdodu konfesijas, es atsakos no draudzes. Es atdodu sevi. Es atdodu savas iedomas. Visu Tev, mans dārgais Glābējs, visu atdodu.”

Visu atdodu,

Visu atdodu.

Visu Tev, mans dārgais Glābēj,

Visu atdodu.

Vai jūs to nopietni?

Visu atdodu.

385 [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] Jūs, kas esat pie altāra. Jūs, kas esat ap altāri, kas lūdzāties. Draudze ir aizlūgusi par jums. Jūs paši arī lūdzāt. Lūk, ir tikai viens veids, kā jūs varat tikt glābti, un tas ir: “Jūs esat glābti caur ticību un tā ir no žēlastības.” Dieva žēlastība ir uzrunājusi jūs, atvedusi pie altāra. Jūs meklējat Dieva svētību. Jūs meklējat Viņa Vārdu. Jūs meklējat Svēto Garu. Jūs meklējat Dieva labvēlību. Un, ja jūs to darāt un varat patiešām, no visas sirds to atdot... Lūk, nemeklējiet nekādas emocijas, meklējiet patiesību, to patiesību, kas nāk no jūsu sirds caur ticību. “Kungs, es vēlos darīt visu, ko Tavs Vārds man pavēl. Es nododu sevi Tev kopā ar visu, kas ir manī.”

386 Ja jūs tam ticat no visas sirds, tad es vēlos, lai jūs piecelāties kājās, pagriezieties pret šo draudzi, pret klātesošajiem, un paceliet savas rokas, un mēs nodziedāsim to kopā ar pārējiem: “Es atdodu visu, kas ir manī, Dievs. Pēc savas labākās saprašanas es atdodu Tev visu, kas es esmu.”

387 Kāpiet augšā uz platformas, jūs, kas esat pie altāra. Kāpiet šurp uz platformas, brāļi, šurp, jūs visi, brāļi un māsas.

Paskatieties šurp, draudze.

388 [Kāda māsa saka: “Brāļi Branham, es piederu pie draudzes, bet pēdējā laikā es pat vairs neesmu tajā.”-Tulk.] Atdodies...? [“Tas Kungs zina, kur Viņš vēlas mani vadīt. Es gribu ... uz draudzi. Un es gribu Svēto Garu, es gribu būt piepildīta ar Svēto Garu. Un labāk es nomiršu, ja tāda

būs tā cena.”] Jā. Pareizi. Vai tu atdod pilnībā visu Viņam un Viņa Vārdam?

389 Te ir māsa no konfesijas, viņa sacīja: “Es piederu kādai konfesijai.” Mums nav jāsaka, kurai. Viņa tur strādā, tomēr viņa teica: “Brāli Branham, es gribu tikt ārā līdz patiesībai. Es gribu kaut ko dziļāku par to.” Redzat?

390 Atļaujiet man citēt Viņa Vārdu: “Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnīguma, jo viņi tiks piepildīti.”

391 Un tā, jūs, kas esat šeit uz platformas, kas tikko atnācāt, ja jūs esat gatavi atdot Viņam visu, kas jūs esat, visu, lai paklausītu Dieva Vārdam..... Šonedēļ neviens jums nav teicis, kas ir jādara. Tātad, ja tagad jūs esat gatavi atdoties Viņam, vienkārši paceliet savas rokas *šādi* sanākušo priekšā. Un tā, jūs, kas esat uz platformas, tagad nodziedāsim kopā “*Visu atdodu*”. Visi kopā. Labi.

Visu atdodu...

Tātad, vai jūs nopietni? ...viendien...un es esmu tik pateicīgs! Lika viņai atdoties...

...Glābēj...

392 Vai jūs tiešām tā domājat? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Sakiet vēlreiz: “Āmen.” [“Āmen.”]

Sakiet: “Kungs, izmeklē mani, pārbaudi mani un dāvā man iespēju. Viss, ko es varētu izdarīt šovakar, ir atdot sevi Tev. Tu zini manas sirds izsalkumu, Tu zini, ko es vēlos. Tu esi apsolījis apmierināt šīs ilgas. Tagad es to pieņemu un atdodos Tev.”

Visi kopā:

Visu atdodu,

Visu atdodu.

Visu Tev, mans dārgais Glābēj,

Visu atdodu.

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 25. novembrī Šrivportā, Luiziānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-1125 ilgst 2 stundas 32 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.